

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

KARBON, ZAGREB

Zagreb, veljača 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	4
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi poduzeća	5
3.1.1.	Razvojni program	5
3.1.2.	Program pretvorbe	6
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	7
3.1.4.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća	7
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	14
3.3.	Provedba programa pretvorbe	14
3.4.	Upis u sudski registar	19
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	19
4.1.	Dionice s popustom i bez popusta	19
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	21
4.3.	Dokapitalizacija	23
4.4.	Stečaj	24
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	25
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	25
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	26
5.3.	Poslovanje s vlasnički povezanim društvima	28
6.	Ocjena provedbe postupaka pretvorbe i privatizacije	34
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	34
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	36
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	39

7

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/100

Urbroj: 613-01-02-02-10

Zagreb, 20. veljače 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA KARBON, ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Karbon, Zagreb.

Revizija je obavljena u razdoblju od 15. listopada 2001. do 20. veljače 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94).

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Upute za provedbu članka 20. st. 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 18/93),
- Upute za primjenu članka 1. st. 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 42/95),
- Uredba o načinu zaštite interesa Republike Hrvatske u postupku pretvorbe društvenog vlasništva u druge oblike vlasništva (Narodne novine 43/90),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Vjerodostojno tumačenje članka 24. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 16/98),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju kod sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96, 1/97, 137/97, 6/98), te drugi zakoni i propisi koji reguliraju proces pretvorbe i privatizacije.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Karbon (dalje u tekstu: Poduzeće) nastalo je 1947., kada je trgovačko društvo Pelikan, tvornica tinte i uredskih potrepština, promijenilo naziv te od tada posluje kao: Karbon tvornica kemijske industrije. Nekada je društvo Pelikan bilo jedno od najpoznatijih kemijsko-prerađivačkih društava u srednjoj i istočnoj Europi, sa sjedištem i proizvodnjom u centru Zagreba. Šezdesetih godina prošlog stoljeća, zbog povećanja proizvodnje i potražnje za proizvodima Poduzeća, osnovna djelatnost preseljena je na lokaciju u Zaprešiću.

Tada je osnovan i pogon u Blatu na Korčuli u kojem su se proizvodila sredstva za čišćenje metala, podova i proizvodi kemijsko-prerađivačke industrije, razne boje, tehničke i galanterijske robe i ambalaže iz plastičnih masa, a obavljalo se i tiskanje tekstila. Neposredno, prije Domovinskog rata, u Siveriću kod Drniša, izgrađen je proizvodni pogon za proizvodnju praškastih proizvoda.

Poduzeće je bilo upisano u registar Okružnog privrednog suda u Zagrebu 30. lipnja 1989., kao Karbon kemijska industrija, s potpunom odgovornošću, registarski broj 1-200, oznaka i broj rješenja Fi - 1646/89-2. Šifra djelatnosti bila je 0119300 i matični broj 327987. Poslovanje se obavljalo putem žiro računa broj 30105-601-22818.

U trenutku pretvorbe osnovna djelatnost Poduzeća bila je proizvodnja uredskog, školskog i umjetničkog pribora, praškastih proizvoda za građevinarstvo, masa za izravnavanje, termoizolacione žbuke, građevinskog ljepila i disperzivnih premaza, boja i impregnacija za dekorativnu zaštitu građevinskih objekata. Sjedište Poduzeća bilo je u Zagrebu, Vlačka 67.

Poduzeće je na dan 31. prosinca 1991. imalo 588 zaposlenika. Poslovanje se obavljalo putem sedam sektora i to: tehničkog sektora, razvojnog sektora, sektora kontrole, sektora nabave, sektora prodaje, ekonomsko-financijskog sektora i sektora zajedničkih poslova.

Prema podacima iz bilance uspjeha tijekom 1991. ostvaren je ukupni prihod u iznosu 603.800.000.- HRD, rashodi u iznosu 593.400.000.- HRD, te dobit u iznosu 10.400.000.- HRD.

Na dan 31. prosinca 1991. u bilanci stanja iskazana je vrijednost aktive u iznosu 307.612.000.- HRD ili 5.592.945,45 DEM, od čega su potraživanja iznosila 63.434.000.- HRD ili 1.153.345,45 DEM i vrijednost pasive u iznosu 307.612.000.- HRD ili 5.592.945,45 DEM, od čega su obveze iznosile 147.307.000.- HRD ili 2.678.309,09 DEM.

Za preračunavanje domaće valute u inozemnu primijenjen je tečaj od 55.- HRD za 1,- DEM.

2.2. Statusne i druge promjene

Tijekom 1992. i 1993. proveden je postupak pretvorbe Poduzeća, te je prema rješenju Okružnog privrednog suda iz Zagreba 27. travnja 1993. upisana u sudski registar promjena oblika organiziranja iz društvenog poduzeća u dioničko društvo Karbon d.d. kemijska industrija, Zagreb (dalje u tekstu: Društvo). Temeljni kapital Društva iznosio je 10.496.000,- DEM.

Sredinom lipnja 1993. u sudski registar upisano je proširenje djelatnosti, te Društvo uz proizvodnju i trgovinu može pripremati hranu i pružati usluge prehrane, te pripremati i usluživati pića i napitke.

Sredinom 1994. donesena je odluka o povećanju temeljnog kapitala Društva za 207.500,- DEM. Na temelju rješenja Trgovačkog suda iz Zagreba od 13. rujna 1994., u sudski registar je upisana navedena promjena nakon čega je temeljni kapital iznosio 10.703.500,- DEM.

U sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu upisano je 26. srpnja 1995. usklađenje temeljnog kapitala i općih akata Društva sa Zakonom o trgovačkim društvima. Upisan je temeljni kapital u iznosu 39.560.136,00 kn.

Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem od 19. lipnja 2000., otvorio stečajni postupak koji je istog dana upisan u sudski registar, od kada Društvo posluje pod nazivom Karbon Kemijska industrija, dioničko društvo - u stečaju, MBS 080005042. Temeljni kapital iznosi 39.560.136,00 kn.

U registar Trgovačkog suda osim navedenih promjena upisane su i sve promjene vezane uz članove upravnog i nadzornog odbora, te članove uprave Društva.

2.3. Vlasnički povezana društva

Poduzeće je prije pretvorbe osnovalo društvo s ograničenom odgovornošću Karbon trade, Skopje, a nakon pretvorbe osnovalo je društva s ograničenom odgovornošću Karbon-Li Livno i Štedionicu More Zagreb.

Dana 22. lipnja 1992. u sudski registar Okružnog trgovačkog suda u Skopju pod brojem 3890/92 upisano je društvo Karbon trade d.o.o. sa sjedištem u Skopju, s temeljnim kapitalom u iznosu 115.296.- DIN (dinara).

Društvo Karbon-Li Livno, Splitska b.b. upisano je 16. rujna 1996. u registar Višeg suda u Mostaru, pod brojem U/I-793/96, broj registarskog uloška 1-8637. Temeljni kapital, vlasništvo Društva iznosio je 2.000,- DM.

Trgovački sud u Zagrebu 9. rujna 1997. izdao je rješenje broj Ts-96/3632-2 o upisu u sudski registar društva Štedionice More Zagreb, Vlačka 67, matični broj 080164732. Temeljni kapital, vlasništvo Društva, iznosio je 4.000.000,00 kn.

Odlukom skupštine od 30. studenoga 1998. temeljni kapital društva Štedionice More povećan je za 3.600.000,00 kn, te je Trgovački sud u Zagrebu, 10. prosinca 1998., izdao rješenje Ts-98/5322-2 o povećanju temeljnog kapitala na iznos 7.600.000,00 kn.

Također je, Trgovački sud u Zagrebu, 15. prosinca 1999., donio rješenje broj Ts-99/6088-2 o upisu promjene članova nadzornog odbora, promjeni odredbi statuta, preoblikovanju društva s ograničenom odgovornošću u dioničko društvo Štedionica More d.d.

Kao razloge za osnivanje društava Karbon-Li d.o.o. i Karbon trade d.o.o. Nadzorni odbor Društva naveo je povećanje proizvodnje, povećanje kapaciteta i jeftiniju opskrbu regionalnog tržišta. Iz dokumentacije vezane uz osnivanje društva Štedionica More d.d. nije vidljiva opravdanost osnivanja štedionice.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

Poduzeća s društvenim kapitalom bila su dužna obaviti pretvorbu najkasnije do 30. lipnja 1992. u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća koji je stupio na snagu početkom svibnja 1991.

Postupak pretvorbe Poduzeća započeo je na temelju Odluke Upravnog odbora o pretvorbi društvenog poduzeća u dioničko društvo Karbon od 15. lipnja 1992.

U skladu s odredbama navedenog Zakona društvena poduzeća bila su obvezna Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu Agencija), uz Odluku o pretvorbi, dostaviti program pretvorbe poduzeća, Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva, Podatke o proizvodnim, tehničko-tehnološkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima, tržišnom položaju i ocjeni boniteta poduzeća, Razvojni program, podatke i dokaze o pravu korištenja nekretnina, izvod iz sudskog registra i Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća.

3.1. Odluka o pretvorbi

Upravni odbor Poduzeća donio je 15. lipnja 1992. Odluku o pretvorbi kojom se društveno

poduzeće Karbon s p.o. pretvara u dioničko društvo Karbon. U vrijeme donošenja Odluke o pretvorbi ovlaštena osoba za zastupanje Poduzeća bio je direktor Milan Mateković, predsjednik Upravnog odbora bio je Jakov Čurić, a članovi Upravnog odbora bili su Milivoj Obad, Ana Ivaniš i Ferdinand Laufer.

Odluka o pretvorbi i druga dokumentacija propisana odredbama članka 11. navedenog Zakona dostavljeni su u Agenciju 23. lipnja 1992.

Uvidom u dokumentaciju Hrvatskog fonda za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) i Društva utvrđeno je da su istog dana donesene dvije Odluke o pretvorbi s različitim odredbama. Usporedbom podataka u navedenim odlukama utvrđeno je da su u jednoj odluci usklađeni podaci s podacima iz Rješenja Agencije, a da je datum Odluke ostao isti. Društvo je trebalo donijeti Odluku o izmjenama i dopunama Odluke o pretvorbi društvenog poduzeća nakon što je Agencija dostavila Rješenje kojim je dala suglasnost na pretvorbu.

Razlike između podataka u odlukama odnosile su se na iznos temeljnog kapitala iskazanog u DEM i HRD i na odabrani model pretvorbe. Prema prvoj odluci temeljni kapital iznosio je 10.454.000,- DEM ili 574.970.000,- HRD. Pretvorba društvenog poduzeća u dioničko društvo trebala se obaviti prodajom Poduzeća upisom i otkupom dionica domaćim i stranim fizičkim i pravnim osobama, pretvaranjem potraživanja prema Poduzeću u ulog, dokapitalizacijom i prijenosom neupisanih i neprodanih dionica fondovima u omjeru utvrđenom člankom 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Prema podacima iz druge Odluke usklađenim s podacima iz Rješenja Agencije, temeljni kapital društva iznosio je 10.496.000,- DEM ili 5.300.480.000,- HRD (prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan 7. siječnja 1993.), što je za 42.000,- DEM više u odnosu na temeljni kapital utvrđen prvom Odlukom, a dijelio se na 20 992 dionica. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 500,- DEM. Iz dokumentacije Fonda i Društva nije vidljivo iz kojih je razloga promijenjen model pretvorbe. Poduzeće je obavilo pretvorbu prema odabranom modelu navedenom u drugoj Odluci (dalje u tekstu: Odluka).

Odlukom je određeno da će se pretvorba društvenog poduzeća u dioničko društvo obaviti prodajom poduzeća upisom i otkupom dionica i prijenosom dionica fondovima u omjeru utvrđenom člankom 5. Zakona o pretvorbi. Pored navedenog, u Odluci je određen rok za uplatu prvog obroka za otplatu dionica, rok za održavanje Osnivačke skupštine Društva i upis u sudski registar.

3.1.1. Razvojni program

Razvojni program izradila je u travnju 1992. radna grupa sastavljena od 11 članova u suradnji sa stručnim službama Poduzeća. U uvodnom dijelu razvojnog programa istaknuto je da razvojne mogućnosti Poduzeća treba voditi kroz nadopunu postojećih proizvodnih programa koji su afirmirani na tržištu i na novim programima za postojeća i nova tržišta.

U tom smislu predložen je razvojni program koji se sastojao od sedam pojedinačnih programa, a svaki je obrađen po istoj metodologiji ocjenjivanja opravdanosti investicija i efikasnosti investicija, i to: Razvojne mogućnosti i sposobnosti, Proizvodni program, Svrha razvojnog programa, Dopuna proizvodnog programa, Novi razvojni program, Programi od interesa za razvoj Poduzeća i šire i Zajedničke osobine predloženih programa.

Cilj razvojnog programa bio je: nadopuniti postojeću paletu proizvoda, proširiti sirovinsku osnovu, poboljšati postojeće procese, smanjiti troškove proizvodnje, poboljšati uvjete rada, kroz nove programe proširiti proizvodnju i tržište, te uvođenje nove tehnologije. U dijelu dopune proizvodnog programa dan je prikaz ekonomskih efekata novih proizvoda po grupama proizvoda i to za uredske proizvode, ambalažni papir, disperzivni premaz, proizvode u prahu, ljepila za papir, proizvode za kožu, lakove i premaze. Novi razvojni program sastojao se od sljedećih programa: školska kreda na bazi kalcij karbonata, kemijski reaktivni papiri, program voštanih emulzija i apretura, program plastiosola, proizvodnja vatrostalnog materijala, ekstrudirani polistiren XPS, polimerne vodene disperzije, poliuretanski prepolimeri, premixi za stočnu hranu.

U Razvojnom programu nije navedeno razdoblje na koje se program odnosi, nedostaju financijski aspekti programa, te nije vidljiva potreba za dokapitalizacijom.

3.1.2. Program pretvorbe

Upravni odbor Poduzeća donio je 15. lipnja 1992. Program pretvorbe koji je zajedno s Odlukom o pretvorbi dostavljen Agenciji.

Uvidom u dokumentaciju Fonda i Društva utvrđeno je da su istog dana donesena dva Programa pretvorbe s različitim podacima. Usporedbom podataka navedenih u oba Razvojna programa utvrđeno je da su u drugom Razvojnom programu podaci naknadno usklađeni s podacima iz Rješenja Agencije, a da je datum izrade ostao isti. Razlika se odnosi na model pretvorbe, rok za upis dionica i uplatu prvog obroka za otplatu dionica.

Poduzeće je trebalo donijeti Izmjene i dopune programa pretvorbe nakon što je Agencija dostavila Rješenje o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu. Drugim Programom pretvorbe (dalje u tekstu: Program) određena je pretvorba na način da se poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom poduzeća, upisom i otkupom dionica i prijenosom neupisanih i neprodanih dionica fondovima u omjeru utvrđenom člankom 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Također je navedena procijenjena vrijednost Poduzeća u iznosu od 10.496.000,- DEM koja se dijeli na 20 992 dionica svaka nominalne vrijednosti 500,- DEM.

U Programu je također navedeno da je u skladu sa Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća i Odlukom obavljeno anketiranje svih Zakonom predviđenih fizičkih i pravnih osoba s pravom kupnje dionica i to izravnom anketom i oglasom u dnevnom tisku. Anketa je pokazala veliki interes zaposlenih. Zbog toga je programom predložena prodaja 51,0% dionica zaposlenima, umirovljenicima i ranije zaposlenima (s pravom i bez prava popusta), 30,0% domaćim fizičkim i pravnim osobama, te stranim fizičkim i pravnim osobama 19,0%. Programom je također određeno da pravo prvenstva pri upisu i kupnji dionica uz popust i obročnu otplatu imaju zaposleni i ranije zaposleni u Poduzeću s time da pravo upisa mogu koristiti unutar roka od 22 dana od dana prijema Rješenja Agencije. Osnivačku skupštinu Društva sazvat će direktor nakon što sastavi izvještaj o prodaji i uplati dionica.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva obavila je u razdoblju od 15. srpnja 1991. do 26. srpnja 1991., postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna Poduzeća za 1990. u skladu s Programom za utvrđivanje zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna i drugim postupcima ocjene. Kvalifikacija o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna dana je na temelju provjere najznačajnijih bilančnih pozicija. Pri tome nije obavljen postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti bilančnih pozicija na dan 1. siječnja 1990. Provedenim postupkom utvrđivanja ispravnosti i zakonitosti podataka iskazanih u godišnjem obračunu za 1990. utvrđeno je da je navedeni godišnji obračun iskazan u skladu s propisima.

Služba društvenog knjigovodstva je 19. svibnja 1992. sastavila Dodatak izvještaju o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1990., koji se odnosi na naknadno obavljenu kontrolu popisa sredstava i izvora sredstava sa stanjem na dan 31. prosinca 1991. Navedena kontrola obavljena je iz razloga što Poduzeće nije, do konca veljače 1992., predalo Agenciji Odluku o pretvorbi i drugu propisanu dokumentaciju, te je zatražilo od Službe društvenog knjigovodstva da obavi kontrolu popisa sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1991.

Po obavljenoj kontroli, potvrđena je ispravnost i zakonitost popisa, odnosno realnost sredstava i izvora sredstava iskazanih u godišnjem obračunu za 1991. Navedeni godišnji obračun bio je temelj za obavljanje procjene imovine i obveza Poduzeća.

3.1.4. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća

Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća (dalje u tekstu: Elaborat) izrađen je u svibnju 1992. godine.

Elaborat je izradila Radna grupa koju su činili tehnički direktor, dipl. ing. Ante Mrše, te drugi članovi radne grupe: Zlatko Bilić, strojarski tehničar Josip Črep, dipl. oec., Katica Valičević, oec. Ivica Farčić, oec., Nenad Puljić, dipl. ing. i Đurđica Hercezi, oec.

Procjena vrijednosti Poduzeća obavljena je na temelju knjigovodstvenog stanja imovine i obveza iskazanih na dan 31. prosinca 1991., statičkim pristupom, primjenom metode procjene tržišne vrijednosti i primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti poduzeća. Prema podacima iz Elaborata, dinamičke metode procjene nisu korištene jer Poduzeće nije raspolagalo bilancama uspjeha na temelju kojih bi se primjenom dinamičkih metoda procjene mogla obaviti procjena imovine i obveza Poduzeća.

U skladu s odlukom Upravnog odbora od 22. travnja 1992. godine vrijednost stanova izuzeta je od procjene i nije ušla u procijenjenu tržišnu vrijednost Poduzeća.

Pojedini dijelovi imovine su procijenjeni od različitih radnih grupa i u različito vrijeme, pri čemu je cjelokupna vrijednost procijenjene imovine iskazana u DEM prema srednjem tečaju od 55.-HRD za 1,- DEM.

Pregled knjigovodstvene vrijednosti i procijenjene vrijednosti Poduzeća, prema Elaboratu Poduzeća i prema Rješenju Agencije daje se u tablici broj 1.

KNJIGOVODSTVENA I PROCIJENJENA VRIJEDNOST PODUZEĆA NA DAN 31.
PROSINCA 1991.
u DEM

Red broj	Opis pozicija bilance	Knjigovodstvena vrijednost	Procijenjena vrijednost prema		Razlika
			Elaboratu	Odluci Poduzeća i Rješenju Agencije	
A	POSLOVNA IMOVINA	5.232.000	4.420.000	14.201.000	219.000
1.	Nematerijalna ulaganja	6.000	6.000	6.000	-
2.	Zemljište	816.000	5.041.000	5.041.000	-
3.	Građevinski objekti	867.000	4.520.000	4.520.000	-
4.	Oprema	232.000	1.730.000	1.772.000	42.000
5.	Investicije u tijeku i predujmovi	445.000	257.000	257.000	-
6.	Ulaganja u vrijednosne papire	39.000	39.000	39.000	-
7.	Uložena i udružena sredstva	261.000	261.000	-	-261.000
8.	Zalihe	1.281.000	1.280.000	1.280.000	-
9.	Potraživanja	1.153.000	1.154.000	1.154.000	-
10.	Novčana sredstva	132.000	132.000	132.000	-
B	IZVANPOSLOVNA IMOVINA	61.000	61.000	61.000	-
C	IMOVINA (A+B)	5.293.000	14.481.000	14.262.000	-219.000
D	ODBITNE STAVKE (1+2)	2.678.000	2.678.000	2.666.000	-12.000
1.	Dugoročne obveze	405.000	405.000	406.000	1.000
2.	Kratkoročne obveze	2.273.000	2.273.000	2.260.000	- 13.000
E	VRIJEDNOST PODUZEĆA (C-D)	2.615.000	11.803.000	11.596.000	-207.000
F	UMANJENJE (Beograd, Arandjelovac, Siverić)	396.000	1.349.000	1.100.000	-249.000
G	NETO VRIJEDNOST (E-F)	2.219.000	10.454.000	10.496.000	42.000

Knjigovodstvena vrijednost imovine Poduzeća u iznosu 291.102.000,- HRD ili 5.293.000,- DEM izračunana je na način da je ukupna imovina iskazana u bilanci na dan 31. prosinca 1991. u iznosu 307.612.000,- HRD ili 5.593.000,- DEM umanjena za vrijednost društvenih stanova u iznosu 16.510.000,- HRD ili 300.000,- DEM.

Knjigovodstvena vrijednost imovine u iznosu 5.293.000,- DEM umanjena je za obveze (bankama, dobavljačima i drugim subjektima) u iznosu 2.678.000,- DEM, imovinu u Srbiji (Arandelovac i Beograd) u iznosu 261.000,- DEM i nedostupnu imovinu u Hrvatskoj (Siverić) u iznosu 135.000,- DEM, te je utvrđen društveni kapital na dan 31. prosinca 1991. u iznosu 2.219.000,- DEM.

Procijenjena vrijednost Poduzeća prema Elaboratu iznosila je 10.454.000,- DEM, što je za 8.235.000,- DEM, odnosno 4,7 puta više od knjigovodstvene vrijednosti. Utvrđena je na način da je procijenjena vrijednost imovine umanjena za iznos procijenjene vrijednosti obveza, imovine u Srbiji i nedostupne imovine u okupiranom Siveriću. Poduzeće je moglo nedostupnu imovinu, koja se nalazila na privremeno okupiranom području i Srbiji, iskazati po knjigovodstvenoj vrijednosti, odnosno za iznos knjigovodstvene vrijednosti navedene imovine povećati procijenjenu vrijednost Poduzeća, a dionice s tog osnova privremeno rezervirati u Fondu.

U postupku procjene, imovina je grupirana u četiri grupe i to: nekretnine (zemljište i građevinski objekti), oprema, investicije u tijeku i obrtna sredstva.

- Procjena nekretnina

Procjenu nekretnina obavilo je društvo za projektiranje i inženjering Plan, Bogovićeve 1, Zagreb. Procjena vrijednosti nekretnina obavljena je u travnju 1992., a iskazana je prema srednjem tečaju DEM na dan 31. prosinca 1991.

Procjena je obavljena na šest lokacija na kojima je Poduzeće imalo imovinu i to na lokaciji u Zagrebu, Zaprešiću, Blatu, Siveriću, Arandelovcu i Beogradu.

Procjena nekretnina obavljena je na temelju Uputstva o načinu utvrđivanja građevinske vrijednosti eksproprijiranih objekata, građevinskih propisa i normativa RH, gradskih i općinskih cijena o prometnoj vrijednosti građevinskog zemljišta i cijenama komunalnih priključaka komunalne infrastrukture. U izračunu ukupne građevinske vrijednosti korišteni su podaci Biltena br. XII/91 Instituta građevinskih znanosti iz Zagreba i JUS U.100 za proračun BRP i NKP. Kod izračuna bruto razvijene površine i neto korisne površine korištena je dokumentacija stručne službe Poduzeća.

Na temelju odredbi članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća u procjenu vrijednosti nekretnina ušle su sve nekretnine koje su na dan 31. prosinca 1991. bile iskazane u imovini, jer je Poduzeće za svu imovinu imalo dokaz o vlasništvu ili pravu korištenja.

U Elaboratu su navedeni osnovni podaci o raspoloživim nekretninama, proveden je proračun vrijednosti, odnosno dan je prikaz geometrijskih podataka nove i sadašnje vrijednosti, te ukupna vrijednost i jedinične cijene, a priložena je i rekapitulacija vrijednosti nekretnina po lokacijama i strukturi. Uz izračun procjene priloženi su i dokazi o pravu vlasništva i korištenja nekretnina Poduzeća, te su za pet lokacija kao dokazi o pravu vlasništva i korištenja priloženi ugovori i zemljišno knjižni izvadci.

Zemljište na kojem je izgrađen Pogon u Siveriću nije ušlo u procjenu jer je Pogon izgrađen na tuđem zemljištu koje je bilo vlasništvo poduzeća GRO "Hidroelektra" Zagreb. Prilog Elaboratu je Građevinska dozvola za odobrenje gradnje kojom je gradnja odobrena na tuđem zemljištu.

Procijenjena vrijednost zemljišta u iznosu 5.041.000,- DEM veća je od knjigovodstvene vrijednosti za 4.225.000,- DEM ili 6,2 puta, a procijenjena vrijednost građevinskih objekata u iznosu 4.520.000,- DEM veća je za 3.653.000,- DEM ili 5,2 puta u odnosu na knjigovodstvenu vrijednost.

Uvidom u dokumentaciju Agencije utvrđeno je da je Agencija uočila pogrešku u Elaboratu kod procjene vrijednosti zemljišta na lokaciji Zagreb.

Kontrolor Agencije utvrdio je da je obračun vrijednosti građevinskog zemljišta i priključaka komunalne infrastrukture obavljen množenjem jediničnih cijena s neto razvijenom površinom umjesto množenjem jediničnih cijena s bruto razvijenom površinom.

Poduzeće se Elaboratom obvezalo procjenu vrijednosti zemljišta obaviti na temelju primjene važećih općinskih podataka o cijenama komunalnih priključaka komunalne infrastrukture i podataka o prometnoj vrijednosti zemljišta. Jedinične cijene izračunavao je i objavljivao Gradski ured za izgradnju grada po 1 m² bruto razvijene površine.

Na temelju izračuna, umnoškom jediničnih cijena i m² bruto razvijene površine korištenog građevinskog zemljišta pod građevinskim objektima utvrđena je razlika u iznosu 337.419,- DEM. Procijenjena vrijednost građevinskog zemljišta trebala je za 337.419,- DEM biti veća od procijenjene vrijednosti građevinskog zemljišta prema Elaboratu.

Vrijednost zemljišta na lokaciji Zagreb procijenjena je u iznosu 1.032.160,- DEM za 1 332 m² neto razvijene površine, a trebala je za 1 772 m² bruto razvijene površine iznositi 1.369.579,- DEM.

Uvidom u Elaborat i dokumentaciju Fonda utvrđeno je da navedena greška nije ispravljena te da je iz tog razloga procijenjena vrijednost Poduzeća manja za 337.419,- DEM.

Procjena vrijednosti nekretnina na lokaciji Blato obavljena je na temelju Odluke komisije za procjenu nekretnina općine Korčula. Procijenjena vrijednost nekretnina prema Elaboratu iznosila je 559.229,- DEM. Uz Elaborat nije priložena navedena odluka.

- Procjena opreme

Procjenom je obuhvaćena oprema navedena u popisu imovine obavljenom na dan 31. prosinca 1991.

Procjena vrijednosti opreme obavljena je primjenom tržišnih cijena ispravljenih za stupanj istrošenosti, ekonomsku i tehnološku zastarjelost, te procjenom mogućih ili već obavljenih zahvata na produljenju vijeka uporabe. Primjenom tržišnih cijena procijenjeno je 95,0% opreme, a za 5,0% vrijednosti opreme procjena je iskazana po knjigovodstvenoj vrijednosti.

Procijenjena vrijednost opreme prema Elaboratu iznosila je 1.730.000,- DEM i veća je za

1.498.000,- DEM ili 7,5 puta u odnosu na knjigovodstvenu vrijednost. Procijenjena vrijednost opreme prema Odluci i Rješenju Agencije iznosi 1.772.000,- DEM, što je za 42.000,- DEM više u odnosu na procijenjenu vrijednost opreme iskazanu u Elaboratu. Iz raspoložive dokumentacije nije vidljivo iz kojih je razloga povećana procijenjena vrijednost opreme.

Procijenjena vrijednost opreme umanjena je za vrijednost imovine u Srbiji i vrijednost nedostupne imovine na ratom zahvaćenom području u Republici Hrvatskoj.

- Procjena investicija u tijeku

Procijenjena vrijednost investicija u tijeku manja je od knjigovodstvene vrijednosti za 188.000,- DEM zbog toga što je dio vrijednosti investicija u tijeku koja se odnosi na pogon u Siveriću procijenjen kao dio vrijednosti građevinskih objekata.

- Procjena uložениh sredstava

Procjena uložениh sredstava u iznosu 261.000,- DEM obavljena je po knjigovodstvenoj vrijednosti, a odnosila se na vrijednost uložениh sredstva u Srbiji. Sastojala se od uložениh sredstava u opremu u iznosu 32.000,- DEM, u građevinske objekte u iznosu 114.000,- DEM, vrijednosti zaliha roba u iznosu 55.000,- DEM i vrijednosti potraživanja od kupaca u iznosu 60.000,- DEM. Jedan dio ovih uložениh sredstava u opremu i objekte na području Srbije procijenjen je dva puta. Nastalu grešku otklonila je Agencija svojim Rješenjem, te je za taj iznos povećana procijenjena vrijednost Poduzeća.

- Umanjenje procijenjene vrijednosti Poduzeća

U Elaboratu je obavljeno umanjeње procijenjene vrijednosti Poduzeća za vrijednost imovine u Srbiji i nedostupne imovine u Siveriću.

Procjena imovine u objektima i opremi za navedene lokacije obavljena je u Elaboratu u dijelu koji se odnosi na procjenu ukupne imovine Poduzeća. Prema Elaboratu vrijednost imovine u Srbiji iznosila je 998.962,- DEM, a vrijednost imovine u Siveriću iznosila je 337.447,- DEM, što je ukupno iznosilo 1.336.409,- DEM. Vrijednost imovine u Srbiji sastojala se od procijenjene vrijednosti objekata u iznosu 760.162,- DEM i procijenjene vrijednosti opreme u iznosu 238.800,- DEM. Vrijednost nedostupne imovine u Siveriću sastojala se od vrijednosti objekata u iznosu 295.347,- DEM i vrijednosti opreme u iznosu 42.100,- DEM.

Prema Elaboratu, procijenjena vrijednost Poduzeća umanjena je za vrijednost imovine u Srbiji i nedostupne imovine u okupiranom Siveriću za 1.349.000,- DEM, a prema Rješenju Agencije za 1.100.000,- DEM. Procijenjena vrijednost imovine (građevinski objekti i oprema) u Siveriću u postupku pretvorbe nije ušla u vrijednost Poduzeća. U skladu s odredbama članka 47. Zakona o privatizaciji, a na temelju Rješenja Fonda od 7. ožujka 2001., navedena imovina je prenesena u vlasništvo Fonda.

Vrijednost imovine koja se nalazi u Srbiji u postupku pretvorbe nije ušla u procijenjenu vrijednost Poduzeća. Navedena imovina je u poslovnim knjigama Društva iskazana u izvanbilančnoj evidenciji.

Odbor vjerovnika Društva na sjednici održanoj 10. listopada 2001. odobrio je Društvu poduzimanje radnji za zaštitu imovine na području Srbije, te je Društvo pokrenulo postupak za povrat navedene imovine. S obzirom da imovina koja se nalazi u Srbiji nije uključena u procijenjenu vrijednost Poduzeća, te da je nad Društvom otvoren stečajni postupak, Fond treba voditi evidenciju o imovini koja se nalazi u Srbiji.

- Procjena vrijednosti potraživanja od kupaca i druga potraživanja

Elaboratom nije obuhvaćena procjena ukupnih potraživanja iz popisa na dan 31. prosinca 1991. Vrijednost ukupnih potraživanja prema popisu iznosila je 184.350.501.- HRD ili 3.351.827,- DEM, a procjenom su obuhvaćena potraživanja u vrijednosti 63.434.000.- HRD ili 1.153.345,- DEM, odnosno 34,0% vrijednosti ukupnih potraživanja. Procjenom nisu obuhvaćena potraživanja u iznosu 120.916.501.- HRD ili 2.198.482,- DEM, a odnose se na potraživanja u Hrvatskoj u iznosu 59.396.911.- HRD ili 1.079.944,- DEM i potraživanja u Srbiji u iznosu 61.519.590.- HRD ili 1.118.538,- DEM. Navedena potraživanja su iskazana kao ispravak vrijednosti potraživanja od kupaca na dan 31. prosinca 1991. Uz Elaborat nije priložena dokumentacija na temelju koje je obavljena procjena potraživanja i dokumentacija iz koje bi se mogla utvrditi opravdanost umanjenja vrijednosti potraživanja za ispravak vrijednosti u iznosu 2.198.482,- DEM.

Prema Elaboratu potraživanja od kupaca, nakon umanjenja procijenjena su po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 63.434.000.- HRD ili 1.153.000,- DEM. Popis potraživanja obavljen je 31. prosinca 1991. Služba društvenog knjigovodstva potvrdila je točnost i realnost popisa. Ispravak potraživanja uslijedio je nakon popisa, a prije procjene vrijednosti potraživanja od kupaca. Analitička evidencija ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca nije priložena uz Elaborat. Postoji samo analitička lista kupaca čija su potraživanja ispravljena 31. prosinca 1991. u iznosu 19.921.829.- HRD ili 362.215,- DEM koja nisu naplaćena u roku od 45 dana od dana dospijea. Kontrolom naplate potraživanja utvrđeno je da je u 1993. od navedenog iznosa naplaćeno 17.685.525.- HRD ili 88,8%.

Potraživanja od inozemnih kupaca i izvoznika nisu popisana u valuti u kojoj su nastala i nije bilo moguće utvrditi realnost procijenjene vrijednosti primjenom tečaja, a procjena je obavljena po knjigovodstvenoj vrijednosti.

- Procjena zaliha, sirovina, materijala, pričuvnih dijelova i sitnog inventara

Procjenu vrijednosti sirovina, materijala i pričuvnih dijelova Poduzeće je obavilo prema knjigovodstvenoj vrijednosti na dan 31. prosinca 1991. Točnost obavljenog popisa potvrdila je Služba društvenog knjigovodstva. Navedene zalihe bile su iskazane po stvarnim cijenama nabave. U postupku procjene nije obavljeno svođenje stvarnih nabavnih vrijednosti na tržišne vrijednosti. Procijenjena vrijednost zaliha sirovina, materijala i pričuvnih dijelova prema Elaboratu iznosila je 731.385,- DEM.

Procjena sitnog inventara i autoguma obavljena je na temelju odvojenih popisnih lista za inventar i autogume na zalih i inventar i autogume u uporabi. Procjena je obavljena na temelju knjigovodstvene vrijednosti i iznosila je 18.127,- DEM.

prosinaca 1991. na temelju popisa zaliha. Zalihe nedovršene proizvodnje u poslovnim knjigama bile su iskazane po cijeni koštanja ili neto prodajnoj cijeni ovisno o tome koja je cijena bila niža. Zalihe nedovršene proizvodnje su procijenjene u iznosu 76.346,- DEM. Zalihe gotovih proizvoda odnosno trgovačke robe popisane su 31. prosinca 1991. Pri procjeni zaliha isključen je obračunani porez na promet i obračunani troškovi prodaje, odnosno razlika u cijeni. Zalihe su procijenjene na temelju knjigovodstvene vrijednosti i iznosile su 454.654,- DEM. Zalihe su se u poslovnim knjigama iskazivale po cijeni koštanja ili neto prodajnoj cijeni ovisno o tome koja je cijena bila niža.

Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća koje je donio direktor Agencije utvrđeno je da procijenjenu vrijednost zaliha treba, u svim slučajevima kada je to moguće, utvrđivati prema stvarnim tržišnim cijenama i mogućnostima prodaje.

Elaboratom je utvrđen način procjene cjelokupne imovine, primjenom metode procjene tržišne vrijednosti imovine poduzeća i primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti poduzeća. Kod procjene vrijednosti svih oblika zaliha primijenjena je metoda procjene na temelju knjigovodstvene vrijednosti. Iz dokumentacije nije moguće utvrditi zašto se odstupilo od primjene odredbi članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (usporedbom sa stvarnim tržišnim cijenama i mogućnostima prodaje). Zbog nedostatka podataka o vrsti, količini, prodajnoj cijeni, mogućnostima prodaje vlastitih proizvoda i trgovačke robe na zalihi 31. prosinca 1991. ne može se utvrditi koliki bi iznos razlike u cijeni trebalo uključiti u procijenjenu vrijednost zaliha vlastitih proizvoda i trgovačke robe.

- Procjena dugoročnih i kratkoročnih obveza

Procjena vrijednosti dugoročnih obveza obavljena je prema knjigovodstvenoj vrijednosti. Dugoročne obveze prema dobavljačima u inozemstvu iznosile su 92,0% ukupne vrijednosti dugoročnih obveza Poduzeća. Godišnjim popisom na dan 31. prosinca 1991. nisu obuhvaćene navedene obveze iako su bile iskazane u poslovnim knjigama. Iz dostupne dokumentacije može se utvrditi da je vrijednost dugoročnih obveza realno procijenjena i prema Elaboratu su iznosile 405.000,- DEM.

Kratkoročne obveze procijenjene su po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 2.273.000,- DEM.

Struktura procijenjenih kratkoročnih obveza prema stanju u poslovnim knjigama 31. prosinca 1991. bila je sljedeća: obveze prema dobavljačima u iznosu 960.000,- DEM, obveze prema bankama u iznosu 402.000,- DEM, obveze za obračunane kamate u iznosu 285.000,- DEM, obveze prema zaposlenima za plaće u iznosu 178.000,- DEM, obveze za doprinose i poreze u iznosu 92.000,- DEM i obveze za druge kredite u zemlji u iznosu 356.000,- DEM.

Prema Rješenju Agencije procijenjena vrijednost kratkoročnih obveza iznosila je 2.260.000,- DEM, što je u odnosu na Elaborat manje za 13.000,- DEM. Iz dostupne dokumentacije ne može se utvrditi razlog smanjenja procijenjene vrijednosti kratkoročnih obveza s 2.273.000,- DEM na 2.260.000,- DEM.

Popis obveza prema dobavljačima ne sadrži analitički popis po dobavljačima. Kod procjene vrijednosti obveza prema dobavljačima nije primijenjeno načelo dosljednosti, nije obavljen ispravak obveza kao kod procjene vrijednosti potraživanja od kupaca, za obveze koje se odnose na dobavljače iz Srbije i drugih ratom zahvaćenih područja.

14

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Na temelju članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća Poduzeće je 23. lipnja 1992.

dostavilo Agenciji Odluku i drugu potrebnu dokumentaciju. Agencija je izdala Rješenje 7. siječnja 1993. kojim se Poduzeću daje suglasnost na namjeravanu pretvorbu.

U skladu s odredbama članka 12. Agencija je bila dužna u roku od 60 dana od primitka Odluke i druge zakonom propisane dokumentacije, odnosno do 23. kolovoza 1992. dati suglasnost Poduzeću na namjeravanu pretvorbu.

Agencija nije izdala suglasnost na namjeravanu pretvorbu u zakonskom roku. Iz dokumentacije nije vidljivo iz kojih je razloga dana suglasnost sa zakašnjenjem od 142 dana. Uvidom u dokumentaciju utvrđen je formalni propust Agencije kod izdavanja Rješenja o suglasnosti. Na Rješenju i drugoj priloženoj dokumentaciji naveden je datum izdavanja Rješenja 7. siječnja 1992. umjesto 7. siječnja 1993.

Prema podacima navedenim u Rješenju procijenjena vrijednost društvenog kapitala iznosila je 5.300.480.000.- HRD što je prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan izdavanja Rješenja iznosilo 10.496.000,- DEM. U Rješenju je navedeno da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom dionica osobama iz članka 5. stavak 1. točke 1. i 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te da će se neupisane dionice prenijeti fondovima prema odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Pretvorba Poduzeća provedena je na temelju Programa pretvorbe, Odluke i Rješenja Agencije. Odlukom je bilo određeno da će se pretvorba društvenog poduzeća u dioničko društvo obaviti prodajom, upisom i otkupom dionica i prijenosom neupisanih dionica fondovima.

Poziv za upis i kupnju dionica objavljen je u Večernjem listu 19. siječnja 1993. U pozivu je bila navedena procijenjena vrijednost Poduzeća koja je iznosila 10.496.000,- DEM, odnosno 5.300.480.000.- HRD, a podijeljena je na 20 992 dionice. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 500,- DEM.

Također je bilo navedeno da se uz popust može upisati i otkupiti najviše 50,0% od ukupnog broja dionica, odnosno 10 496 dionica, te da se preostalih 10 496 dionica prodaje bez popusta.

Pravo prvenstva pri kupnji dionica uz popust imali su zaposleni, ranije zaposleni i umirovljenici Poduzeća, uz osnovni popust od 20,0% i dodatni popust od 1,0% za svaku navršenu godinu staža, te pravo kupnje na obročnu otplatu od 5 godina, na način da se u prvoj godini otplati 5,0%, u drugoj 10,0%, u trećoj 20,0%, u četvrtoj 30,0% i u petoj 35,0% od ugovorenog iznosa.

U Zapisniku Osnivačke skupštine iskazano je da je postojao veliki interes za upis dionica uz popust, odnosno na poziv za upis dionica prijavili su se zaposleni i ranije zaposleni za kupnju 14 000 dionica u vrijednosti 7.000.000,- DEM, a moglo se upisati do 10 496 dionica u vrijednosti do 5.248.000,- DEM.

željeli kupiti zaposleni, ranije zaposleni i umirovljenici, pa time nije moguće utvrditi je li proporcionalno smanjeno pravo svakog zainteresiranog u odnosu na zakonsku granicu od 20.000,- DEM.

Prema pregledu liste dioničara na dan 25. veljače 1993. utvrđeno je da su zaključena 484 ugovora za kupnju 10 496 dionica s popustom u vrijednosti 5.248.000,- DEM. Identični broj ugovora evidentiran je i u knjizi dionica.

Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da su zaključena 483 ugovora za kupnju 10 488 dionica s popustom u vrijednosti 5.244.000,- DEM. Prema pisanom obrazloženju Društva razlika od 8 dionica odnosila se na dionice koje su pri upisu, a u dogovoru s Fondom, bile rezervirane na ime zaposlenika Bože Sučića koji je u to vrijeme bio na ratištu, a nakon povratka s ratišta nije želio potpisati ugovor o čemu je bio obaviješten Fond.

U tablici broj 2 dan je pregled upisanih i kupljenih, te prenesenih dionica na fondove početkom 1993.

PREGLED UPISANIH, KUPLJENIH I PRENESENIH DIONICA POČETKOM 1993.

Red. broj	Vrsta dionica	Broj ugovora	Broj dionica	Udio u vrijednosti Poduzeća %	Vrijednost dionica u DEM	Popust u DEM	Obveza za uplatu u DEM	Uplaćeno u HRD (uplata prvog obroka i jednokratne uplate)
1.	Dionice s popustom uz obročnu otplatu	473	10 242	48,8	5.121.000	2.175.869	2.945.131	6.375.910
2.	Dionice s popustom uz jednokratnu otplatu	10	246	1,2	123.000	920	122.080	20.725.707
I	Ukupno dionice s popustom (1+2)	483	10 488	50,0	5.244.000	2.176.789	3.067.211	27.101.617
3.	Dionice bez popusta uz obročnu otplatu	2	410	2,0	205.000	-	205.000	10.352.500
4.	Dionice bez popusta - jednokratna otplata	16	683	3,2	341.500	-	341.500	112.097.375
II	Ukupno dionice bez popusta	18	1 093	5,2	546.500	-	546.500	122.449.875
III.	Preneseno Hrvatskom fondu za privatizaciju	-	6 277	29,9	3.138.500	-	-	-
IV	Preneseno Fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika	-	2 194	10,4	1.097.000	-	-	-
V	Preneseno Fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja poljoprivrednika	-	940	4,5	470.000	-	-	-
	UKUPNO (I+II+III+IV+V)		20 992	100,00	10.496.000	2.176.789	3.613.711	149.551.492

Iz tablice je vidljivo da je dioničarima uz popust prodano 10 488 dionica u vrijednosti 5.244.000,- DEM što je iznosilo 2.648.220.000,- HRD. Primijenjen je srednji tečaj Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja Rješenja Agencije koji je iznosio 505,- HRD za 1,- DEM. Za prodane dionice ostvaren je popust u iznosu 2.176.789,- DEM, odnosno 1.099.278.445,- HRD ili 41,5% vrijednosti dionica prodanih uz popust, odnosno 20,7% vrijednosti svih dionica, te je ostala obveza za uplatu u iznosu 3.067.211,- DEM.

Pored ugovora o prodaji dionica s popustom zaključeno je i 18 ugovora o prodaji 1 093 dionice bez popusta u vrijednosti 546.500,- DEM ili 275.982.500,- HRD.

- Prodaja dionica uz popust

Fond je zaključio ugovore o prodaji dionica s popustom s 483 dioničara 4. veljače 1993. Ugovorima je određen predmet ugovora (broj dionica koje se prodaju, nominalna vrijednost jedne dionice, iznos popusta), način plaćanja, prava kupca, odustanak od kupnje dionica i raskid ugovora. Od toga su zaključena 473 ugovora o prodaji 10 242 dionica nominalne vrijednosti 5.121.000,- DEM na obročnu otplatu od 5 godina, odnosno 60 mjesečnih obroka, s tim da se u prvoj godini otplati 5,0%, u drugoj godini 10,0%, u trećoj godini 20,0%, u četvrtoj godini 30,0% i u petoj godini 35,0% od ugovorene cijene. Također je zaključeno 10 ugovora o prodaji 246 dionica s popustom nominalne vrijednosti 123.000,- DEM, uz jednokratnu otplatu, primjenom popusta u visini od 35,0% za jednokratno plaćanje.

Uplatu prvog obroka i jednokratne uplate trebalo je obaviti do 10. veljače 1993. u iznosu 27.095.136,- HRD. Uplata je obavljena putem blagajne Društva ili izravno na račun Fonda u ugovorenom roku. Uplaćeno je 27.101.617,- HRD. Razlika od 6.481,- HRD odnosila se na iznos koji je Boži Sučiću, putem isplatne liste obustavljen od plaće i uplaćen na ime prvog obroka, iako obveza za uplatu nije postojala jer navedeni zaposlenik nije potpisao ugovor o kupnji dionica.

Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da je dioničarima koji su ugovorili obročnu otplatu odobreno plaćanje u iznosu 5,0% godišnje ugovorene cijene u prve četiri godine, a u petoj godini ostatak, odnosno 80,0% ugovorene cijene. Navedeno nije bilo u skladu s ugovorenim odredbama, a dodaci ugovorima nisu zaključeni.

Vrijednost neotplaćenog dijela upisanih dionica koje se kupuju uz popust i obročnu otplatu revalorizirana je istekom svakog dvanaestomjesečnog razdoblja od dana zaključenja ugovora. Revalorizacija neotplaćenog dijela obavljena je u skladu s porastom cijena na malo ili u skladu s porastom srednjeg tečaja Narodne banke Hrvatske za DEM ako je to za kupca bilo povoljnije.

Prema odredbama članka 33. Zakona o privatizaciji osobe koje su zaključile ugovor o kupnji dionica s popustom uz obročnu otplatu od 5 godina imale su pravo od ožujka 1996. na izmjenu ugovora i na produženje roka otplate do 20 godina. Društvo je bilo u obvezi obavijestiti dioničare o pravu izmjene ugovora, a rok za podnošenje zahtjeva bio je 6 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona o privatizaciji, odnosno od 11. ožujka 1996. Na temelju podnesenih zahtjeva Fond je 10. siječnja 1997. s malim dioničarima zaključio 235 dodataka ugovoru o prodaji dionica uz odobrenje produženja roka otplate na način da je 141 dioničar zaključio dodatak ugovoru s rokom otplate 10 godina, 7 dioničara s rokom otplate 15 godina i 87 dioničara s rokom otplate 20 godina.

od 2,5% za svaku raniju godinu otplate u odnosu na rok od 20 godina. Na taj način je dioničarima koji su zaključili ugovor na rok od 10 godina odobren popust od 25,0%, a dioničarima koji su zaključili ugovor na 15 godina odobren je popust od 12,5%.

- Prodaja dionica bez popusta

Fond je 4. veljače 1993. zaključio 18 ugovora o prodaji 1 093 dionice bez popusta nominalne vrijednosti 546.500,- DEM ili 275.982.500,- HRD. Od toga je zaključeno 16 ugovora o prodaji 683 dionice nominalne vrijednosti 341.500,- DEM ili 172.457.500,- HRD uz jednokratnu otplatu, obračunano po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske navedenom u Rješenju Agencije (1,- DEM=505,- HRD). Za ugovorenu jednokratnu uplatu kupcima je odobren popust u visini 35,0% ukupne vrijednosti dionica.

Nakon obračuna popusta za jednokratno plaćanje u iznosu 60.360.125,- HRD ugovorena obveza za uplatu iznosila je 112.097.375,- HRD. Uplata je obavljena u ugovorenom roku. Zaključena su i 2 ugovora o prodaji 410 dionica nominalne vrijednosti 205.000,- DEM ili 103.525.000,- HRD, uz obročnu otplatu od 5 godina. Ugovorom je bilo utvrđeno da se ukupna ugovorena cijena za dionice prodane bez popusta uz obročnu otplatu plaća u dinarskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. Ugovoreno je da će kupac prvim obrokom otplatiti 10,0% ugovorene vrijednosti dionica u iznosu 20.500,- DEM odnosno 10.352.500,- HRD ukoliko se plaćanje obavi u roku od 30 dana od dana izdavanja Rješenja Agencije, a ako se plaćanje obavi nakon 30-og dana od dana izdavanja Rješenja Agencije plaćanje prvog obroka trebalo je obaviti prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja.

Rješenje Agencije izdano je 7. siječnja 1993., a plaćanje prvog obroka u iznosu od 10.352.501,- HRD obavljeno je 10. i 11. veljače 1993. odnosno nakon isteka roka od 30 dana od dana izdavanja Rješenja Agencije.

Kod plaćanja je primijenjen tečaj koji je na dan izdavanja Rješenja Agencije iznosio 505,- HRD za 1,- DEM, što nije u skladu s ugovorom. Primjenom tečaja koji je na dan 10. i 11. veljače 1993. iznosio 635,- HRD za 1,- DEM trebalo je uplatiti 13.017.500,- HRD, a uplaćeno je 10.352.501,- HRD, što je za 2.664.999,- HRD ili 4.196,85 DEM manje u odnosu na ugovorenu obvezu.

- Prijenos neupisanog i neotplaćenog dijela dionica fondovima

U skladu s odredbama Odluke Fondu je preneseno 6 269 dionica, odnosno 2/3 od ukupnog broja neupisanih dionica, a 3 134 dionice, odnosno 1/3 od ukupnog broja neupisanih dionica prenesene su Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika i Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja poljoprivrednika.

Fondu je ukupno preneseno 6 277 dionica, od čega 6 269 dionica na temelju Odluke o prijenosu i 8 dionica upisanih na ime Bože Sučića za koje nije potpisan ugovor o prodaji.

Okružni privredni sud u Zagrebu, dana 27. travnja 1993., donio je rješenje broj: Fi-7552/93 kojim je, u sudski registar, upisana promjena oblika organiziranja pretvorbom društvenog poduzeća u dioničko društvo. Upisan je temeljni kapital u iznosu 10.496.000,- DEM. Podijeljen je na 20 992 dionice od čega je 471 dionica u vrijednosti 235.500,- DEM vlasništvo Mirka Brekala, a 431 dionica u vrijednosti 215.500,- DEM Maria Kuka. Fond je imao 6 269 dionica u vrijednosti 3.134.500,- DEM, Fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 2 194 dionice u vrijednosti 1.097.000,- DEM, Fond mirovinskog i invalidskog osiguranja poljoprivrednika 940 dionica u vrijednosti 470.000,- DEM, te zaposleni i ranije zaposleni u Društvu 10 687 dionica u vrijednosti 5.343.500,- DEM.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom i bez popusta

Zaposlenici koji su zaključili ugovore o prodaji dionica uz obročnu otplatu podmirivali su mjesečne obroke na način da je Društvo putem obustave plaće, obavljalo uplate u korist Fonda. Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da su se mjesečne uplate obavljale u skladu s odredbama ugovora do listopada 1996. Nakon toga uplate na račun Fonda Društvo nije obavljalo uredno iako je mjesečno obustavljalo dio plaće zaposlenicima. U poslovnim knjigama Društva obustava je iskazivana kao obveza za otplatu dionica. Do konca travnja 1997. obavljene su zaostale uplate i obrok za travanj 1997. Nakon toga uplate mjesečnih obroka su se obavljale sa zakašnjenjem, iako je Društvo zaposlenicima redovito mjesečno obustavljalo iznos za otplatu dionica. Novčana sredstva koja nisu doznačena u Fond Društvo je koristilo za tekuće poslovanje.

Uvidom u poslovne knjige Društva utvrđeno je da su u razdoblju od listopada 1998. do svibnja 2000. iskazane obveze Društva prema zaposlenima za kredite u iznosu 188.308,07 kn, što je Društvo trebalo uplatiti na račun Fonda.

Ugovorima o prodaji dionica s popustom uz obročnu otplatu bilo je određeno da će se ugovor raskinuti ako kupac ne plati dva obroka uzastopno, odnosno ako u naknadnom roku od 15 dana od dana poziva ne uplati zaostali obrok zajedno sa zateznom kamatom. Dodatkom Ugovoru je određeno da će se Ugovor i Dodatak raskinuti bez prethodne opomene ako kupac uzastopno ne otplati tri dospelja obroka.

Ugovorima o prodaji dionica bez popusta uz obročnu otplatu bilo je određeno da će se ugovor raskinuti ako kupac ne uplati jedan obrok odnosno ako u naknadnom roku od 15 dana od dana uručenja poziva ne uplati zaostali obrok zajedno sa zateznom kamatom. Uvidom u dokumentaciju Fonda, utvrđeno je da većina dioničara nije podmirivala obveze u skladu s odredbama ugovora i dodacima ugovora, te da su nastupili razlozi za raskid ugovora. Također je, na temelju rekapitulacije raskinutih ugovora utvrđeno da je od ožujka do rujna 1999. raskinuto 18 ugovora. Po ovim ugovorima je bilo upisano 327 dionica nominalne vrijednosti 163.500,- DEM. Malim dioničarima je pripalo 168 otplaćenih dionica u vrijednosti 84.000,- DEM, a u portfelj Fonda je preneseno 159 dionica nominalne vrijednosti 79.500,- DEM.

Uvidom u knjigu dionica utvrđeno je da su zaposleni i ranije zaposleni u Društvu, koji su kupili dionice na obročnu otplatu, zaključili s poduzećem Minitours s p.o. iz Šibenika (dalje u tekstu: Minitours), koncem kolovoza 1994. jedan ugovor o prijenosu 400 dionica bez popusta, a tijekom 1995.

i 1996. zaključili su 236 ugovora o prijenosu 5 309 dionica s popustom. Od toga je, nakon stupanja na snagu Zakona o privatizaciji, na temelju sedam ugovora Minitours stekao 159 dionica nominalne vrijednosti 79.500,- DEM, koje je u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji trebao platiti Fondu u roku 6 mjeseci od dana zaključivanja ugovora o prijenosu odnosno najkasnije do 3. lipnja 1997., što nije učinjeno. Minitours je stekao 5 709 dionica u vrijednosti 2.854.500,- DEM, što je činilo 27,2% temeljnog kapitala Društva.

Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da je Minitours kao novi stjecatelj dostavio Fondu 227 ugovora o prijenosu 5 458 dionica nominalne vrijednosti 2.729.000,- DEM umjesto 237 ugovora o prijenosu 5 709 dionica nominalne vrijednosti 2.854.500,- DEM. Stjecatelj nije dostavio Fondu 10 ugovora za prijenos 251 dionice nominalne vrijednosti 125.500,- DEM, te iz tog razloga u Fondu nije evidentiran njihov prijenos na novog stjecatelja. Stjecatelj je bio dužan sve ugovore o prijenosu dionica dostaviti Fondu u skladu s odredbama članka 21d. do 21f. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojim je određeno da je stjecatelj dužan dostaviti Fondu jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica.

Uvidom u ugovore o prijenosu dionica utvrđeno je da je stjecatelj preuzeo sve obveze prenositelja prema Fondu. Također je utvrđeno da je stjecatelj otplatio sve obveze prema Fondu za 5 458 dionica nominalne vrijednosti 2.729.000,- DEM. Obveze za 10 ugovora o prijenosu 251 dionicu, koji nisu bili dostavljeni Fondu, podmirili su dijelom prvi imatelji dionica odnosno prenositelji, a dijelom stjecatelj.

Iz dokumentacije Fonda utvrđeno je da stjecatelj Minitours nije podmirivao obveze za otplatu dionica u skladu s odredbama ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica. Uvjeti za raskid ugovora nastupili su već koncem 1995. ali ugovori nisu raskinuti. Prema dokumentaciji Fonda utvrđeno je da je sektor za financije Fonda 5. svibnja 1997. uputio sektoru prodaje i odnosa s investitorima zahtjev za raskid ugovora iz kojeg je vidljivo da su opomene za neplaćanje dionica poslane 22. siječnja 1997. Ugovori nisu raskinuti, a Minitours je uplatu zaostalih obroka obavio 11. rujna 1997. i 19. lipnja 1998.

Uvidom u dokumentaciju Društva utvrđeno je da je Minitours 18. ožujka 1997. zaključio s Mirjanom Šparada Ugovor o prijenosu 5 709 dionica nominalne vrijednosti 2.854.500,- DEM, koje u vrijeme zaključivanja ugovora nisu bile u cijelosti otplaćene. Mirjana Šparada je preuzela obveze koje je Minitours imao prema Fondu. Ova promjena nije evidentirana u Fondu jer stjecatelj Mirjana Šparada nije dostavila Fondu jedan primjerak ugovora što nije u skladu s odredbama članka 21d. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojim je određeno da je stjecatelj dužan dostaviti Fondu jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 1.203.487,50 DEM u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. Prema ugovoru kupac se obvezao platiti cijenu u 216 jednakih mjesečnih obroka s tim da prvi dospijeva 10. travnja 1999., a zadnji 10. travnja 2017.

Pored navedenih ugovora o prijenosu, početkom ožujka 1996. jedan zaposlenik prenio je na temelju ugovora o prijenosu 30 dionica nominalne vrijednosti 15.000,- DEM na Ivana Lanovića kao stjecatelja. Zaključivanjem ugovora stjecatelj dionica preuzeo je sva prava i obveze utvrđene osnovnim ugovorom o prodaji dionica. Uvidom u evidenciju Fonda utvrđeno je da je ugovor o prijenosu dostavljen Fondu, te da je stjecatelj u cijelosti podmirio sve obveze.

21

Početkom 1993. zaposleni i ranije zaposleni upisali su 11 581 dionica nominalne vrijednosti 5.790.500,- DEM. Od toga su na drugog stjecatelja prenijeli 5 709 dionica nominalne vrijednosti 2.854.500,- DEM, nakon raskida ugovora Fondu je preneseno 159 nominalne vrijednosti 79.500,- DEM, te su zaposleni i ranije zaposleni imali 5 713 dionica nominalne vrijednosti 2.856.500,- DEM.

Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da su do konca listopada 2001. otplaćene 3 673 dionice nominalne vrijednosti 1.836.500,- DEM, a ostalo je neotplaćeno 2 040 dionica nominalne vrijednosti 1.020.000,- DEM.

Također je utvrđeno da je koncem listopada 2001. u otplati bilo 227 ugovora o prodaji 4 784 dionica na obročnu otplatu koji su bili zaključeni sa zaposlenima i ranije zaposlenima. Po ovim ugovorima su otplaćene 2 744 dionica, a ostalo je neotplaćeno 2 040 dionica. Razlika od 929 dionica nominalne vrijednosti 464.500,- DEM odnosi se na dionice koje su zaposleni i ranije zaposleni otplatili jednokratno.

Iz dokumentacije je utvrđeno da su do listopada 2001. nastupili razlozi za raskid 225 ugovora jer kupci dionica nisu podmirivali obveze u skladu s odredbama ugovora i dodacima ugovora. Navedeni ugovori nisu bili raskinuti i u evidenciji Fonda su iskazani kao ugovori u otplati.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

- Dionica iz portfelja Hrvatskog fonda za privatizaciju

Početkom 1993. Fond je imao u vlasništvu 6 277 dionica nominalne vrijednosti 3.138.500,- DEM što je činilo 29,9% temeljnog kapitala Društva. Koncem 1993. i početkom 1994. Fond je dodijelio u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida, bez naknade, invalidima domovinskog rata ili članovima njihovih obitelji 27 dionica Društva u vrijednosti 13.500,- DEM, nakon čega je Fond imao u vlasništvu 6 250 dionica u vrijednosti 3.125.000,- DEM ili 29,8%, a invalidi domovinskog rata ili članovi njihovih obitelji 0,1% temeljnog kapitala Društva.

Početkom rujna 1994. Fond je na temelju ugovora br. 3279871/50021 prodao Minitoursu 6 200 dionica nominalne vrijednosti 3.100.000,- DEM, što čini 29,5% temeljnog kapitala, te je u potfelj Fonda ostalo 50 dionica Društva nominalne vrijednosti 25.000,- DEM ili 0,2% temeljnog kapitala. U ugovoru je navedeno da su dionice prodane na javnom nadmetanju. U Fondu nema dokumentacije iz koje bi bilo vidljivo tko je donio odluku o prodaji i je li prodaja obavljena putem javnog nadmetanja.

U ugovoru je navedeno da su dionice prodane po cijeni postignutoj na javnom nadmetanju u iznosu od 3.190.000,- DEM, odnosno u protuvrijednosti kuna na dan plaćanja. Kupac se obvezao ugovoreni iznos uplatiti u roku 7 dana od dana zaključenja transakcije na način da se uplata obavi isključivo Obveznicama Republike Hrvatske nastalim pretvaranjem deviznih depozita građana u javni dug ili Potvrdom o knjižnom potraživanju. Iz dokumentacije nije vidljiv dan zaključenja transakcije. Plaćanje je obavljeno 29. rujna 1994. u iznosu od 2.000.000,- DEM ili 7.368.800,00 kn i 3. listopada 1994. u iznosu od 1.190.000,- DEM ili 4.396.812,00 kn preračunano prema srednjem tečaju na dan uplate. Dionice su u ukupnom iznosu plaćene obveznicama Republike Hrvatske.

Na temelju ugovora o prodaji 18. ožujka 1997. Minitours je prodao Mirjani Šparada 6 200 dionica nominalne vrijednosti 3.100.000,- DEM. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 2.170.000,- DEM u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Kupac se obvezao ugovorenu cijenu platiti u 216 jednakih obroka od kojih prvi dospijeva na

plaćanje 10. travnja 1999. a zadnji 10. travnja 2017. Također je, prodavatelj ovlastio kupca da se na temelju ugovora, bez svakog daljnjeg pitanja ili odobrenja od strane prodavatelja upiše u knjigu dionica Društva. Kako je Minitours istog dana odnosno 18. ožujka 1997. zaključio s Mirjanom Šparada dva ugovora o prodaji dionica i to ugovor o prodaji 6 200 dionica koje je Minitours kupio od Fonda i ugovor o prijenosu 5 709 koje je Minitours stekao od zaposlenih i ranije zaposlenih u Društvu, obavljena je promjena vlasništva u knjizi dionica, te je Mirjana Šparada upisana kao vlasnica 11 909 dionica Društva nominalne vrijednosti 5.954.500,- DEM, što je činilo 56,7% temeljnog kapitala Društva. Mjesečna obveza Mirjane Šparada prema oba ugovora iznosila je 15.618,- DEM, a ukupna obveza do konca 2017. iznosila je 3.373.487,50 DEM. Kupac je također trebao uz mjesečni iznos glavnice platiti kamatu obračunanu prema eskontnoj stopi Narodne banke Hrvatske.

U dokumentaciji Društva i Fonda nema podataka o tome podmiruje li Mirjana Šparada obveze prema Minitoursu za kupljene dionice u skladu s odredbama oba ugovora.

Ugovorom o ustupanju dionica zaključenom 25. svibnja 1999. Mirjana Šparada je prodala i prenijela 4 200 dionica na Snježanu Cukrov-Belak kao stjecatelja. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 1.470.000,- DEM s rokom otplate od 90 dana od dana zaključivanja ugovora odnosno najkasnije do 25. kolovoza 1999. Ova promjena je upisana u knjigu dionica tako da je Mirjana Šparada bila vlasnik 7 709 dionica nominalne vrijednosti 3.854.500,- DEM što je činilo 36,7% temeljnog kapitala Društva, a Snježana Cukrov-Belak 4 200 dionica nominalne vrijednosti 2.100.000,- DEM ili 20,0% temeljnog kapitala.

Uvidom u dokumentaciju Društva utvrđeno je da su Mirjana Šparada i Snježana Cukrov-Belak zaključile 12. veljače 2000. ugovor o raskidu ugovora o kupnji 4 200 dionica jer kupac nije podmirio obveze u ugovorenom roku. Mirjana Šparada je zatražila da se na temelju ugovora o raskidu ugovora o kupnji dionica obavi brisanje upisa vlasništva Snježane Cukrov-Belak, te da se dionice prenesu u njeno vlasništvo. U knjizi dionica ova promjena nije provedena.

Na temelju ugovora o prijenosu dionica od 12. lipnja 1997. iz portfelja Fonda prenesene su 3 dionice Društva nominalne vrijednosti 1.500,- DEM za podmirenje obveza društva 3. Maj iz Rijeke, te je Društvo steklo 3 vlastite dionice, nakon čega je u portfelju Fonda bilo 47 dionica Društva nominalne vrijednosti 23.500,- DEM.

Tijekom 1999. Fond je raskinuo 18 ugovora o kupnji dionica s popustom i bez popusta koji su bili zaključeni sa zaposlenima i ranije zaposlenima u Društvu, te je na taj način Fond stekao 159 neotplaćenih dionica nominalne vrijednosti 79.500,- DEM, a dioničarima je ostalo 168 otplaćenih dionica nominalne vrijednosti 84.000,- DEM. Nakon ovih promjena Fond je imao u vlasništvu 206 dionica nominalne vrijednosti 103.000,- DEM što je činilo 1,0% temeljnog kapitala.

Početkom 1993. Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske stekao je 2 194 dionice nominalne vrijednosti 1.097.000,- DEM ili 10,5% temeljnog kapitala, a Republički

fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 940 dionica nominalne vrijednosti 470.000,- DEM ili 4,5% temeljnog kapitala. Sve dionice su na temelju odluka upravnih odbora navedenih fondova od 20. travnja 1993. povjerene na upravljanje društvu s ograničenom odgovornošću za financiranje i investiranje Hrvatsko mirovinsko osiguranje.

Hrvatsko mirovinsko osiguranje zaključilo je 30. rujna 1997. ugovor o prodaji 3 134 dionice Društva nominalne vrijednosti 1.567.000,- DEM s društvom Velekem iz Zagreba, kao kupcem. Ugovorena cijena ovih dionica iznosila je 1.570.000,- DEM uz uvjet plaćanja 20,0% ugovorene cijene u roku od 25 dana od dana potpisivanja ugovora, a preostali iznos kupac je bio dužan otplaćivati u 8 šestomjesečnih obroka, svaki po 157.000,- DEM uz obračun kamata prema odluci upravnih odbora mirovinskih fondova. Ugovorom je utvrđeno da prodavatelj ima pravo raskinuti ugovor ako kupac zakasni s uplatom bilo kojeg obroka više od 15 dana. Dionice su na temelju navedenog ugovora prenesene u vlasništvo društva Velekem, a činile su 14,9% temeljnog kapitala Društva. Na temelju prijedloga kupca od 3. travnja 2000., a zbog nemogućnosti izvršavanja dijela ugovorenih obveza prodavatelj je potpisao izjavu o raskidu ugovora o prodaji dionica kojom se ugovor smatra raskinutim s danom 17. travnja 2000. Nakon raskida ugovora, obavljena je promjena vlasništva u knjizi dionica na način da je 1 677 dionica nominalne vrijednosti 838.500,- DEM ili 8,0% temeljnog kapitala ostalo u vlasništvu društva Velekem, a razlika od 1 457 dionica nominalne vrijednosti 728.500,- DEM ili 6,9% temeljnog kapitala Društva vraćeno je u portfelj Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje.

4.3. Dokapitalizacija

Na prvoj redovnoj godišnjoj sjednici Skupštine Društva održanoj 4. lipnja 1994. prihvaćeni su financijski izvještaji za 1993. Iz Računa dobiti i gubitka za 1993. utvrđeno je da je u 1993. ostvarena neto dobit u iznosu od 1.315.105,27 kn. Na Skupštini je donesena Odluka o isplati dividende iz ostvarene dobiti, te da dividenda po jednoj dionici iznosi 16,5 DEM. Utvrđeno je da Fondu na temelju prenesenih i neotplaćenih dionica za 1993. godinu pripada dividenda u iznosu od 207.549,- DEM.

Društvo se obratilo Fondu sa zahtjevom da se dividenda u iznosu 207.500,- DEM koja pripada Fondu reinvestira u objekte zaštite voda, odnosno uređaj za recirkulaciju rashladnih voda, uz povećanje temeljnog kapitala Društva u korist Fonda. Fond je dopisom od 24. svibnja 1994. prihvatio ovaj prijedlog.

Na Skupštini Društva od 4. lipnja 1994. donesena je odluka da se za neisplaćenu dividendu Fondu u iznosu 207.500,- DEM poveća temeljni kapital Društva, te da se za taj iznos izda 415 dionica druge emisije, s tim da nominalna vrijednost pojedine dionice iznosi 500,- DEM.

Na temelju zahtjeva Društva, Komisija za odobrenje i izdavanje dugoročnih vrijednosnih papira donijela je 13. rujna 1994. Rješenje o davanju odobrenja za izdavanje vrijednosnih papira, odnosno druge emisije dionica u iznosu od 207.500,- DEM s tim da se za taj iznos poveća udio Fonda u temeljnom kapitalu Društva. Na ovaj način je emitirano 415 novih dionica i povećan je temeljni kapital Društva na 10.703.500,- DEM.

Odlukom o reinvestiranju dobiti, Fond je zadužio upravni odbor da prati realizaciju programa reinvestiranja.

Iz dokumentacije Društva i Fonda nije moguće utvrditi jesu li sredstva dokapitalizacije utrošena namjenski u skladu s odlukom Skupštine. Prema podacima Društva, uređaj za recirkulaciju rashladnih voda nije nabavljen.

Uvidom u knjigu dionica utvrđeno je da su dionice na ime dokapitalizacije upisane u vlasništvo Fonda. Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da portfelj Fonda nije povećan za broj dionica stečenih dokapitalizacijom odnosno da evidencija Fonda nije usklađena s podacima iz knjige dionica Društva.

4.4. Stečaj

Trgovački sud u Zagrebu donio je 19. lipnja 2000. Rješenje br: I-St-88/2000 kojim se otvara stečajni postupak nad Društvom, te je imenovan stečajni sudac, stečajno vijeće i stečajni upravitelj.

Stečajni postupak otvoren je na prijedlog Samostalnog sindikata energetike, kemije i nemetala Hrvatske uz obrazloženje da Društvo nije isplatilo dio plaća za studeni 1999., plaće za prosinac 1999. i siječanj 2000., doprinos iz i na plaću za cijelu 1999., porez i prirez na porez na dohodak za 1998. i 1999., nisu isplaćena ni ostala materijalna prava zaposlenika. Također je Sindikat naveo da su u Zavodu za platni promet evidentirane dospjele, a nepodmirene obveze Društva u iznosu 29.787.427,00 kn, te da se Društvo nalazilo u blokadi neprekidno 1 017 dana.

Navedene okolnosti stvorile su uvjete za otvaranje stečajnog postupka u skladu s odredbama članka 4. Stečajnog zakona.

U registar Trgovačkog suda u Zagrebu upisano je 6. srpnja 2000. otvaranje stečajnog postupka, promjena tvrtke i sudsko imenovanje privremenog stečajnog upravitelja. Od dana upisa u sudski registar Društvo posluje kao dioničko društvo Karbon, kemijska industrija, u stečaju, Zagreb, Vlaška 67.

Nakon otvaranja stečaja vjerovnici su donijeli odluku o prodaji imovine s time da se privremeno nastavi poslovanje da bi se spriječila šteta nad imovinom dužnika. Nakon toga dan je u zakup pogon na otoku Korčuli, zatim cijeli pogon u Zaprešiću, te pogon u Siveriću kod Drniša. U vrijeme obavljanja revizije odnosno koncem 2001. bila je u pripremi prodaja pogona u Zaprešiću i u Blatu na Korčuli, društva Štedionice More d.d. te društava u inozemstvu Karbon-Li d.o.o. iz Livna i Karbon trade d.o.o. iz Skopja koja su u cijelosti u vlasništvu Društva.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Društvo vodi knjigu dionica iz koje su vidljive promjene vlasničke strukture u razdoblju od veljače 1993. do listopada 2001. i vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije. Prema knjizi dionica, temeljni kapital iznosi 10.703.500,- DEM, a sastoji se od 20 992 dionice serije A nominalne vrijednosti 10.496.000,- DEM i 415 dionica serije B nominalne vrijednosti 207.500,- DEM.

Vlasnička struktura Društva u vrijeme obavljanja revizije prema podacima iz knjige dionica dana je u tablici broj 3.

Tablica broj 3

VLASNIČKA STRUKTURA DRUŠTVA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE

Red broj	Imatelj dionica	Broj dionica	Nominalna vrijednost dionica (DEM)	Udio u ukupnom temeljnom kapitalu (%)
1.	Hrvatski fond za privatizaciju	198	99.000	0,9
2.	Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje	1 457	728.500	6,8
3.	Dioničko društvo Velekem	1 677	838.500	7,8
4.	Mirjana Šparada	7 709	3.854.500	36,0
5.	Snježana Cukrov-Belak	4 200	2.100.000	19,6
6.	Vlastite dionice	3	1.500	-
7.	Mali dioničari	5 721	2.860.500	26,8
8.	Invalidi Domovinskog rata ili članovi njihovih obitelji	27	13.500	0,1
I	Ukupno dionice serije A (1-8)	20 992	10.496.000	98,0
9.	Hrvatski fond za privatizaciju - dokapitalizacija	415	207.500	2,0
II	Ukupno dionice serije B	415	207.500	2,0
	UKUPNO (I+II)	21 407	10.703.500	100,00

Usporedbom podataka iz evidencije Fonda s podacima iz knjige dionica utvrđene su razlike koje se odnose na 415 dionica druge emisije koje je Fond stekao na ime dokapitalizacije, a koje nije evidentirao u svom portfelju i 8 dionica koje su u knjizi dionica evidentirane na ime Bože Sučić umjesto na ime Fonda.

Također, Fond nije u svojim evidencijama iskazivao promjene koje su nastale u strukturi vlasništva, ako je vlasnik dionica, koje su bile predmet prodaje, prije prodaje podmirio obveze prema Fondu.

U vrijeme obavljanja revizije, Društvo ima 19 zaposlenika.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Društvo je sastavljalo temeljne financijske izvještaje za poslovne godine u razdoblju od 1992. do 2000. Osnovni pokazatelji poslovanja za navedeno razdoblje dani su u tablici broj 4.

Prema podacima o poslovanju iskazanim u tablici Društvo je u razdoblju od 1992. do konca 1998. poslovalo s dobiti. Tijekom 1999. i 2000. ostvaren je gubitak. U 1999. ostvaren je gubitak do visine kapitala u iznosu 2.788.710,87 kn, a u 2000. Društvo je ostvarilo gubitak iznad visine kapitala u iznosu 13.689.386,83 kn i gubitak do visine kapitala u iznosu 71.425.002,57 kn.

Analiza stanja potraživanja koncem svake godine unutar razdoblja od 1992. do 2000. pokazuje da su potraživanja rasla iz godine u godinu sve do konca 1999. kada su iznosila 70.745.104,75 kn, a koncem 2000. iznosila su 30.001.228,56 kn, što je u odnosu na prethodnu godinu manje za 40.743.876,19 kn ili 42,4%.

Analiza stanja obveza koncem svake godine unutar razdoblja od 1992. do 2000. pokazuje da su obveze rasle iz godine u godinu tako da su koncem 2000. iznosile 118.432.307,69 kn. Analiza također pokazuje da su koncem 2000. obveze bile veće od ukupne imovine Društva, te da je, kako dugotrajna tako i kratkotrajna imovina financirana iz tuđih izvora financiranja.

Razdoblje slabijeg poslovnog rezultata, pada prihoda i porast obveza započelo je tijekom 1998. i trajalo je sve do 2000. kada je zbog prezaduženosti pokrenut stečaj Društva.

U skladu s odredbama Zakona o računovodstvu Društvo je bilo obvezno provoditi reviziju financijskih izvještaja za svaku poslovnu godinu. Za potrebe revizije pretvorbe i privatizacije dostavljena su izvješća revizorske tvrtke za svaku godinu unutar razdoblja od 1993. do 2000. osim za 1999.

U izvješću revizorske tvrtke o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja Društva za 1993., 1994., 1995., i 1996., navedeno je da financijski izvještaji istinito, realno i fer prikazuju financijsko stanje, rezultate poslovanja, promjene novčanih tijekova i da su u suglasnosti s hrvatskim propisima i Međunarodnim računovodstvenim standardima.

U izvješću o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja za 1997., 1998. i 2000. navedeno je da u poslovnim knjigama nisu evidentirane obveze po dugoročnim i kratkoročnim kreditima i kamatama, nije usklađen temeljni kapital s kapitalom društava koja su u 100,0% vlasništvu Društva, nisu realno i objektivno iskazana potraživanja za dane kredite povezanim društvima, nisu realno i objektivno iskazana dugoročna potraživanja, obveze za zaposlene, obveze prema društvu Šibenka u stečaju i obveze za dugoročne i kratkoročne kredite. Također je, navedeno da financijski izvještaji za 1997., 1998. i 2000. ne prikazuju realno i objektivno financijsko stanje Društva, a rezultati poslovanja i promjene u novčanim tijekovima nisu u skladu s Međunarodnim računovodstvenim standardima i hrvatskim zakonskim propisima.

5.3. Poslovanje s vlasnički povezanim društvima

Društva u kojima Društvo ima udjele ili dionice

Pregled društava u kojima je Društvo imalo udjele ili dionice dan je u tablici broj 5.

Tablica broj 5

UDJELI U DRUGIM DRUŠTVIMA

u kn

Re d. broj	NAZIV DRUŠTVA	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
1.	Velekem d.d.	-	18.700,00	9.673.235,52	8.015.510,52	4.379.210,52	4.379.210,52
2.	Štedionica More d.d.	-	9.637.635,52	3.332.622,58	7.600.000,00	8.540.777,29	8.840.777,29
3.	Karbon-trade d.o.o. Skopje	34.378,63	54.816,66	67.455,35	67.455,35	67.455,35	67.455,35
	UKUPNO	34.378,63	9.711.152,18	13.073.313,45	15.682.965,87	12.987.443,16	13.287.443,16

Uvidom u dokumentaciju utvrđeno je da u poslovnim knjigama Društva nije evidentiran udio u društvu Karbon-Li iz Livna, a iz rješenja o registraciji vidljivo je da je temeljni kapital iznosio 2.000,- DEM, a jedini osnivač je Društvo.

Prema podacima iz bilance Društva utvrđeno je da su koncem svake godine u razdoblju od 1993. do 2000. iskazana samo potraživanja od društva Velekem, s tim da su vrijednosno najznačajnija potraživanja iskazana koncem 1996. u iznosu 2.235.955,91 kn, a koncem 2000. iznosila su 453.718,76 kn.

- Potraživanja od kupaca i potraživanja za dane predujmove

Na računima potraživanja od kupaca i potraživanja za dane predujmove iskazana su potraživanja koja su se odnosila na društva u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice. Iz dokumentacije je utvrđeno da potraživanja Društva od društava u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice pokazuju porast iz godine u godinu s tim da su vrijednosno značajnija potraživanja iskazana koncem 1998. u iznosu 15.396.596,48 kn, koncem 1999. u iznosu 17.141.453,75 kn, a koncem 2000. u iznosu 13.408.032,80 kn.

Uvidom u dokumentaciju utvrđeno je da su potraživanja za primljene predujmove od navedenih društava nastala na temelju provedenih kompenzacija, cesija i asignacija na način da su kupci svoje obveze prema Društvu podmirili uplatama na račun društava u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice umjesto uplatama na račun Društva.

S obzirom da su novčana sredstva uplaćena na račune navedenih društava, a ne u korist računa Društva, iskazana su potraživanja od društava u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice. Iz navedenog zaključuje se da Društvo nije imalo ispunjene uvjete za provođenje kompenzacija, cesija i asignacija, te da se radilo o kreditiranju navedenih društava, za što je prethodno trebalo zaključiti ugovor o zajmu.

- Potraživanja za dane zajmove

Društvo je tijekom 1996. odobravalo kratkoročne, a tijekom 1996. i 1997. dugoročne zajmove društvima u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice.

Do sredine ožujka 1997. većinski vlasnik Društva s 56,7% udjela bio je Minitours, a nakon toga većinski vlasnik s 56,7% udjela bila je Mirjana Šparada.

U tablici broj 6 dan je pregled potraživanja od navedenih društava za razdoblje od 1996. do 2000.

Tablica broj 6

POTRAŽIVANJA ZA DANE KRATKOROČNE I DUGOROČNE ZAJMOVE

u kn

Re d. broj	POKAZATELJI	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
1.	Minitours d.o.o. Šibenik	6.494.972,06	4.189.470,86	4.943.575,67	4.347.063,58	4.347.063,58
2.	MTK-Alprom d.o.o. Šibenik	3.561.389,70	4.281.066,94	4.994.036,99	5.892.963,64	6.141.225,20
3.	Minitours-trade d.o.o. Šibenik	2.083.164,10	2.668.604,10	3.148.952,85	3.715.764,36	3.872.303,89
4.	Unija Sabirač d.d. Šibenik	77.673,00	91.654,14	100.151,91	127.619,25	132.995,66
5.	Disperzija d.o.o. Zagreb	-	-	28.000,00	36.756,88	8.756,88
6.	Karbon trgovina d.o.o. Zagreb	-	-	-	1.369.152,00	1.369.152,00K
I	UKUPNO KRATKOROČNI ZAJMOVI	12.217.198,86	11.230.796,04	13.222.717,42	15.489.319,71	15.871.497,21
1.	Minitours d.o.o. Šibenik	1.270.142,32	1.275.006,90	1.504.508,14	1.600.532,02	1.642.961,48
2.	Minitours-trade d.o.o. Šibenik	1.661.711,23	4.204.039,50	4.960.776,62	5.277.383,11	5.417.284,40
II	UKUPNO DUGOROČNI ZAJMOVI	2.931.853,55	5.479.046,40	6.465.274,76	6.877.915,13	7.060.245,88
	UKUPNO (I+II)	15.203.054,44	16.709.842,40	19.679.990,18	22.367.234,84	22.931.743,09

Tijekom 1996. Društvo je s društvima u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice zaključilo ugovore o zajmu u ukupnom iznosu 10.943.541,24 kn. Potraživanja za dane kratkoročne zajmove povećana su za obračunane kamate u iznosu 1.273.657,62 kn, te su koncem 1996. iskazana u iznosu 12.217.198,86 kn. Povećanje navedenih potraživanja u razdoblju od 1997. do konca 2000. odnosi se na obračunane kamate. Tijekom 1996. Društvo je zaključio tri ugovora o zajmu s Minitoursom u ukupnom iznosu 6.051.661,06 kn, što je s obračunanim kamatama koncem godine iznosilo 6.494.972,09 kn.

Dana 9. svibnja 1996. zaključen je prvi ugovor na iznos 1.117.509,06 kn s rokom otplate do 8. svibnja 1997. uz godišnju kamatu 18,0%, a kao osiguranje vraćanja zajma bili su akceptni nalozi i mjenice. Društvo je, naložima za prijenos, umjesto Minitoursa podmirilo obveze prema društvu Industrosirovina Zagreb. Dana 22. srpnja 1996. zaključen je drugi ugovor na iznos 3.565.000,00 kn s rokom vraćanja 21. srpnja 1997. uz godišnju kamatu od 18,0%, a kao osiguranje vraćanja zajma bili su akceptni nalozi i bianco potpisane mjenice. Zajam je odobren iz sredstava kredita koji je Dalmatinska banka d.d. Zadar 19. srpnja 1996. doznala Društvu u iznosu 3.483.097,60 kn uz 22,0% kamata godišnje. Navedena sredstva su uplaćena društvu Domus Rijeka, za podmirenje obveza koje je Minitours imao prema društvu Domus. Iz zapisnika Financijske policije od 3. srpnja 1997. utvrđeno je da je Minitours zaključio 6. lipnja 1996. ugovor o kupnji nekretnine s društvom Domus, te da je člankom 8. navedenog ugovora određeno da će Društvo, kao jamac platiti kupoprodajnu cijenu ukoliko to ne učini kupac odnosno Minitours. U Zapisniku je također navedeno da je ista osoba potpisala ugovor u ime jamca i u ime kupca. Društvo je vratilo kredit banci uvećan za troškove redovne i zatezne kamate i tečajne razlike u iznosu 780.676,26 kn. Usporedbom troškova financiranja i prihoda od financiranja utvrđeno je da su Minitoursu obračunane kamate u iznosu 539.116,90 kn, što je za 241.559,36 kn manje od iznosa naknade plaćenog banci za isto obračunsko razdoblje.

Dana 9. listopada 1996. zaključen je treći ugovor na iznos 1.369.152,00 kn s rokom vraćanja 8. listopada 1997. uz godišnju kamatu od 18,0%, a kao osiguranje vraćanja zajma bili su bianco akceptni nalozi i bianco mjenice. Odobrena sredstva po ovom ugovoru doznana su društvu Dražice Šibenik. Iz dokumentacije Društva nije vidljiva osnova navedenog plaćanja. Uvidom u zapisnik Financijske policije utvrđeno je da je Društvo podmirilo obveze po ugovoru o kupnji nekretnine u Šibeniku - prodavaonice Salon namještaja, te da nekretnina nije evidentirana u poslovnim knjigama Društva. S društvom MTK-Alprom Šibenik zaključena su tijekom 1996. četiri ugovora o zajmu u ukupnom iznosu 3.330.000,00 kn, što je s obračunanim kamatama koncem godine iznosilo 3.561.389,70 kn.

Dana 17. kolovoza 1996. zaključen je prvi ugovor o zajmu na iznos 1.540.000,00 kn uz kamatnu stopu 2,0% mjesečno i zateznu kamatu 100,0% veću od redovne kamate. Datum povrata zajma nije ugovoren. Također je zaključen i ugovor o zajmu na iznos 460.000,00 kn s rokom vraćanja najkasnije do 17. studenoga 1996. uz kamatnu stopu 1,8% mjesečno. Sredstva su doznana na račun društva MTK-Alprom. Sredinom studenoga 1996. zaključen je dodatak ugovoru o zajmu, te je promijenjen rok povrata najkasnije do 31. srpnja 1997. Dana 7. rujna 1996. zaključen je treći ugovor o zajmu na iznos od 1.130.000,00 kn s rokom vraćanja do 1. srpnja 1997. uz kamatu 18,0% godišnje. Zajam nije vraćen u ugovorenom roku, te su zaključena dva dodatka ugovoru.

Dodatkom ugovoru od 1. siječnja 1997. smanjena je kamatna stopa na 12,0% godišnje uz primjenu od 7. rujna 1996., a drugim dodatkom ugovoru od 9. svibnja 1996. utvrđen je rok povrata zajma najkasnije do 8. svibnja 1997. Četvrti ugovor o zajmu zaključen je 13. rujna 1996. na iznos 200.000,00 kn s rokom vraćanja 12. rujna 1997. uz kamatu 18,0% godišnje. Dana 17. rujna 1996. zaključen je dodatak navedenog ugovora po kojem se rok vraćanja smanjuje do 31. srpnja 1997. Također je određena nova kamatna stopa 2,0% mjesečno.

S društvom Minitours-trade Šibenik zaključena su tijekom 1996. tri ugovora o zajmu u ukupnom iznosu 1.491.880,18 kn, što je s obračunanim kamatama koncem godine iznosilo 2.083.164,18 kn. Prvi ugovor zaključen je 23. srpnja 1996. u iznosu 1.211.880,18 kn, s rokom vraćanja 90 dana uz kamatnu stopu od 3,0% mjesečno. Također je zaključen dodatak ugovoru kojim je određen rok povrata zajma najkasnije do 30. lipnja 1997. Zajam je odobren iz sredstava kredita koji je Društvu odobrilo društvo Nava banka d.d. Zagreb u iznosu od 1.500.000,00 kn s rokom povrata do 21. listopada 1996. uz kamatnu stopu 3,0% mjesečno. Na temelju ugovora o asignaciji od 23. srpnja 1996. banka je sredstva u iznosu 1.211.880,18 kn uplatila na račun društva Minitours-trade. Društvo je vratilo kredit banci u cijelosti u skladu s odredbama ugovora. Drugi ugovor o zajmu zaključen je 30. srpnja 1996. u iznosu 200.000,00 kn s rokom vraćanja 30. svibnja 1997. uz godišnju kamatu od 18,0%. Navedena sredstva su po nalogu društva Minitours-tradea doznačena društvu Česma-Iverica Bjelovar kao pozajmica.

Treći ugovor zaključen je 28. kolovoza 1996. u iznosu 80.000,00 kn s rokom vraćanja 27. kolovoza 1997. uz kamatnu stopu od 18,0% godišnje. Navedena sredstva su po nalogu društva Minitours-trade doznačena društvu Fima Varaždin kao povrat dijela kratkoročnog kredita.

S društvom Unija Sabirač iz Šibenika zaključen je 15. svibnja 1996. ugovor o kratkoročnoj pozajmici na iznos 70.000,00 kn s rokom vraćanja 60 dana uz kamatu od 3,0% mjesečno. Dodatkom ugovoru zaključenim 15. srpnja 1996. određen je rok povrata zajma najkasnije do 15. svibnja 1997. Kamata je smanjena na 18,0% godišnje.

Uvidom u dokumentaciju utvrđeno je da su rokovi za povrat svih zajmova dospjeli tijekom 1997. i 1998., te da do dana obavljana revizije (siječanj 2002.) nisu vraćeni i nisu naplaćene obračunane kamate za razdoblje od 1996. do 2000. Društvo u postupku stečaja tijekom 2000. i 2001. poduzelo mjere za naplatu navedenih potraživanja putem suda. Utvrđeno je da je Društvo odobravalo zajmove iz kredita na način da se zaduživalo kod Dalmatinske banke d.d. Zadar, Nava banke d.d. Zagreb i Croatia osiguranja d.d. Zagreb na temelju ugovora o kreditu u ukupnom iznosu 6.194.977,78 kn.

Sredstva po odobrenim kreditima banke nisu doznačavale na račun Društva, već su na temelju ugovora o cesiji, kompenzaciji i asignaciji doznačavana u korist društava u kojima su većinski vlasnik Društva ili članovi njegove obitelji imali udjele ili dionice. Društvo je podmirilo sve obveze prema bankama u skladu s odredbama ugovora.

Iz navedenog je vidljivo da je Društvo tijekom 1996. na temelju ugovora o zajmu društvima u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice odobrilo zajmova u ukupnom iznosu 10.943.541,24 kn, od čega se za 6.194.977,78 kn Društvo zadužilo kod navedene tri banke, a razliku u iznosu 4.748.563,46 kn isplatilo je iz tekućih novčanih sredstava.

- Potraživanja za dane dugoročne zajmove

Društvo je tijekom 1996. i 1997. odobravalo dugoročne zajmove na temelju ugovora o poslovnoj suradnji, Minitoursu i Minitoursu trade, društvima u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice. Ugovori o poslovnoj suradnji za 1996. zaključeni su 15. veljače 1996., a 3. siječnja 1997. za 1997. Ugovoreno je da će Minitours i društvo Minitours-trade obavljati usluge preuzimanja i daljnje prodaje robe koju je Društvo dobivalo kompenzacijama od svojih kupaca.

U poslovnim knjigama Društva kompenzacije i cesije su bile evidentirane kao potraživanja za dane predujmove od društva Minitours i društva Minitours-trade. Navedena potraživanja su na temelju ugovora o zajmu pretvorena u dugoročne zajmove s rokom vraćanja zajma pet godina u šest jednakih šestomjesečnih obroka, uz kamatnu stopu od 10% godišnje.

Potraživanja Društva za dane dugoročne zajmove od društava u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice koncem 1996. iznosila su 2.931.853,55 kn, koncem 1997. iznosila su 5.479.046,40 kn, koncem 1998. iznosila su 6.465.274,76 kn, koncem 1999. iznosila su 6.877.915,13 kn i koncem 2000. iznosila su 7.060.245,88 kn. Navedena potraživanja su dospjela 30. siječnja 1999., a do dana obavljanja revizije zajmovi nisu vraćeni.

- Obveze prema dobavljačima i obveze za primljene predujmove

Na računima obveza prema dobavljačima i obveza za primljene predujmove iskazane su obveze koje su se odnosile na društva u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice. Vrijednosno najznačajnije obveze prema navedenim društvima iskazane su koncem 1998. u iznosu 2.626.382,79 kn, koncem 1999. u iznosu 5.095.836,07 kn, te koncem 2000. u iznosu 4.122.616,34 kn.

Uvidom u dokumentaciju utvrđeno je da su obveze za primljene predujmove prema navedenim društvima nastale na temelju provedenih kompenzacija, cesija i asignacija na način da su kupci svoje obveze umjesto dobavljačima (Minitours i druga društva u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele) podmirili uplatom na račun Društva.

S obzirom da su novčana sredstva uplaćena na račun Društva, a ne u korist računa dobavljača iskazana je obveza Društva prema Minitoursu i drugim društvima u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele.

- Obveze za primljene kredite

Na računima obveza za primljene kredite iskazane su uz druge obveze i obveze za primljene zajmove od društava u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice, a iskazane su koncem 1998. u iznosu 827.145,42 kn, koncem 1999. u iznosu 2.225.150,74 kn i koncem 2000. u iznosu 2.89.898,74 kn.

Najznačajnije obveze odnosile su se na obveze prema društvu Industrosirovina iz Šibenika. Nastale su tijekom 1998. i 1999. na temelju ugovora o zajmu i iznosile su 2.078.398,74 kn. Ugovoren je rok povrata zajma od 3 do 6 mjeseci, uz kamatnu stopu od 18,0% godišnje. Iz ugovora nije vidljiva namjena zajma.

Uvidom u ugovore o zajmu utvrđeno je da je Društvo trebalo vratiti zajmove najkasnije do početka ožujka 2000. Zajmovi nisu vraćeni, te su koncem 2000. iskazani u iznosu 2.078.398,74 kn.

Analiza poslovanja s društvima u kojima Društvo ima udjele i s društvima u kojima su većinski vlasnik ili članovi njegove obitelji imali udjele ili dionice pokazuje da je Društvo u razdoblju od 1995. do 2000. financiralo navedena društva, što je imalo negativan utjecaj na poslovni rezultat i likvidnost, te pokretanje stečajnog postupka nad Društvom. Koncem 1998. iskazana su potraživanja od navedenih društava u iznosu 36.347.775,38 kn, a obveze prema tim istim društvima u iznosu 3.830.713,68 kn. Koncem 1999. iskazana su potraživanja u iznosu 40.689.844,99 kn i obveze u iznosu 7.843.269,43 kn, a koncem 2000. potraživanja su iznosila 36.793.494,65 kn i obveze u iznosu 6.286.733,30 kn.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Karbon, Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Karbon nije u potpunosti obavljen u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- U razvojnom programu nije navedeno razdoblje na koje se program odnosi, nedostaju financijski aspekti programa, te nije vidljiva potreba za dokapitalizacijom, što nije u skladu s odredbama Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je određeno da razvojni program u pravilu treba sadržavati, između ostaloga, i ocjenu izvodljivosti, financijske aspekte programa i druge elemente.

- Agencija nije dala suglasnost na namjeravanu pretvorbu u zakonskom roku. Suglasnost je izdana 7. siječnja 1993. umjesto koncem kolovoza 1992., što nije u skladu s odredbama članka 12. navedenog Zakona, kojima je određeno da je Agencija dužna u roku od 60 dana od dana primitka Odluke o pretvorbi i druge zakonom propisane dokumentacije, dati suglasnost Poduzeću na namjeravanu pretvorbu. Poduzeće je dostavilo Agenciji Odluku o pretvorbi i drugu zakonom propisanu dokumentaciju 23. lipnja 1992., te je Agencija bila dužna dati suglasnost na namjeravanu pretvorbu do 23. kolovoza 1992. Iz postojeće dokumentacije, nije vidljivo iz kojih je razloga suglasnost izdana sa zakašnjenjem od 142 dana. Također, utvrđen je formalni propust u izdavanju Rješenja o suglasnosti. Na Rješenju i drugoj priloženoj dokumentaciji naveden je datum izdavanja 7. siječnja 1992. umjesto 7. siječnja 1993.

- Procijenjena vrijednost Poduzeća prema Elaboratu iznosila je 10.454.000,- DEM, a prema Rješenju Agencije 10.496.000,- DEM, što je za 42.000,- DEM više u odnosu na Elaboratom utvrđenu procijenjenu vrijednost Poduzeća. Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo iz kojih je razloga povećana procijenjena vrijednost Poduzeća.

Procijenjena vrijednost imovine iskazana je za 337.419,- DEM manje iz razloga što je kod procjene građevinskog zemljišta obračun obavljen za neto razvijenu površinu objekta umjesto za bruto razvijenu površinu. Vrijednost građevinskog zemljišta na lokaciji u Zagrebu, procijenjena je u iznosu 1.032.160,- DEM za 1 332 m² neto razvijene površine objekta, umjesto za 1 772 m² bruto razvijene površine u iznosu 1.369.579,- DEM. Elaboratom nije obuhvaćena procjena ukupnih potraživanja iz popisa na dan 31. prosinca 1991. Vrijednost ukupnih potraživanja prema popisu iznosila je 184.350.501,- HRD ili 3.351.827,- DEM, a procjenom su obuhvaćena potraživanja u vrijednosti 63.434.000,- HRD ili 1.153.345,- DEM, odnosno 34,0% vrijednosti ukupnih potraživanja. Procjenom nisu obuhvaćena potraživanja u iznosu 120.916.501,- HRD ili 2.198.482,- DEM, a odnose se na potraživanja u Hrvatskoj u iznosu 59.396.911,- HRD ili 1.079.944,- DEM i potraživanja u Srbiji u iznosu 61.519.590,- HRD ili 1.118.538,- DEM. Navedena potraživanja su iskazana kao ispravak vrijednosti potraživanja od kupaca na dan 31. prosinca 1991. Uz Elaborat nije priložena dokumentacija na temelju koje je obavljena procjena potraživanja i dokumentacija iz koje bi se mogla utvrditi opravdanost umanjenja vrijednosti potraživanja za ispravak vrijednosti u iznosu 2.198.482,- DEM. Potraživanja od inozemnih kupaca nisu popisana u valuti u kojoj su nastala i nije bilo moguće utvrditi realnost procijenjene vrijednosti primjenom tečaja, a procjena je obavljena po knjigovodstvenoj vrijednosti. Procjenu vrijednosti zaliha sirovine, materijala i pričuvnih dijelova Poduzeće je obavilo prema knjigovodstvenoj vrijednosti na dan 31. prosinca 1991. Navedene zalihe bile su iskazane po stvarnim cijenama nabave. Procjena nedovršene proizvodnje obavljena je prema knjigovodstvenoj vrijednosti na dan 31. prosinca 1991. na temelju popisa zaliha. Zalihe nedovršene proizvodnje u poslovnim knjigama bile su iskazane po cijeni koštanja ili neto prodajnoj cijeni ovisno o tome koja je cijena bila niža. Zalihe gotovih proizvoda odnosno trgovačke robe popisane su 31. prosinca 1991. Pri procjeni zaliha isključen je obračunani porez na promet i obračunani troškovi prodaje, odnosno razlika u cijeni. Zalihe su procijenjene na temelju knjigovodstvene vrijednosti i iznosile su 454.654,- DEM. Zalihe su se u poslovnim knjigama iskazivale po cijeni koštanja ili neto prodajnoj cijeni ovisno o tome koja je cijena bila niža. Prema navedenom, zalihe su procijenjene po knjigovodstvenoj vrijednosti. Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća koje je donio direktor Agencije određeno je da procijenjenu vrijednost zaliha treba, u svim slučajevima kada je to moguće, utvrđivati prema stvarnim tržišnim cijenama i mogućnostima prodaje.

Elaboratom je utvrđen način procjene cjelokupne imovine, primjenom metode procjene tržišne vrijednosti imovine poduzeća i primjenom metode knjigovodstvene vrijednosti poduzeća. Kod procjene vrijednosti svih oblika zaliha primijenjena je metoda procjene na temelju knjigovodstvene vrijednosti. Iz dokumentacije nije moguće utvrditi zašto se odstupilo od primjene odredbi članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (usporedbom sa stvarnim tržišnim cijenama i mogućnostima prodaje).

Zbog nedostatka podataka o vrsti, količini, prodajnoj cijeni, mogućnostima prodaje vlastitih proizvoda i trgovačke robe na zalihi 31. prosinca 1991. ne može se utvrditi koliki bi iznos razlike u cijeni trebalo uključiti u procijenjenu vrijednost zaliha vlastitih proizvoda i trgovačke robe. Kod procjene vrijednosti obveza prema dobavljačima nije primijenjeno načelo dosljednosti, odnosno nisu izuzete obveze koje su se odnosile na dobavljače iz Srbije i drugih ratom zahvaćenih područja.

Postupci privatizacije nisu u potpunosti obavljani u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su određene sljedeće nepravilnosti:

- Iz dokumentacije Društva nije moguće utvrditi koliki su broj dionica s popustom željeli kupiti zaposleni, ranije zaposleni i umirovljenici, pa nije moguće utvrditi je li pri upisu dionica proporcionalno smanjeno pravo svakog zainteresiranog u odnosu na zakonsku granicu od 20.000,- DEM.

- Dioničarima, koji su otplate dionica uz popust ugovorili na rok od 5 godina odnosno 60 obroka i plaćanje ugovorene cijene u iznosu 5,0% u prvoj godini, 10,0% u drugoj godini, 20,0% u trećoj godini, 30,0% u četvrtoj godini i 35,0% u petoj godini, Fond je naknadno odobrio plaćanje u iznosu 5,0% godišnje, odnosno 20,0% od ukupno ugovorene cijene u prve četiri godine, a u petoj godini ostatak, odnosno 80,0% ukupno ugovorene cijene, što nije u skladu s odredbama ugovora. Dodaci ugovorima o prodaji dionica nisu bili zaključivani.

- Kod prodaje dionica bez popusta uz obročnu otplatu bilo je ugovoreno da kupac prvim obrokom otplaćuje 10,0% ugovorene vrijednosti dionica. Ugovorena je primjena srednjeg tečaja Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja Rješenja Agencije ako se plaćanje obavi u roku od 30 dana od dana izdavanja Rješenja, a ako se plaćanje obavi nakon 30-og dana od dana izdavanja Rješenja ugovorena je primjena srednjeg tečaja Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. Obveza za plaćanje prvog obroka iznosila je ukupno 20.500,- DEM. Uplata je obavljena 10. i 11. veljače 1993. i primjenom tečaja na dan uplate od 635.- HRD za 1,- DEM trebalo je biti uplaćeno 13.017.500.- HRD, a uplaćeno je 10.352.501.- HRD, što je za 2.664.999.- HRD ili 4.196,85 DEM manje u odnosu na ugovorenu obvezu.

- Zaposlenici koji su zaključili ugovore o prodaji dionica uz obročnu otplatu podmirivali su mjesečne obroke na način da je Društvo putem obustave plaće, obavljalo uplate u korist Fonda. Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da su se mjesečne uplate obavljale u skladu s odredbama ugovora do listopada 1996.

Nakon toga, uplate na račun Fonda Društvo nije obavljalo uredno iako je mjesečno obustavljalo dio plaće zaposlenicima.

- Zaposleni i ranije zaposleni u Društvu, koji su kupili dionice na obročnu otplatu, zaključili su koncem kolovoza 1994. s Minitoursom jedan ugovor o prijenosu 400 dionica bez popusta, a tijekom 1995. i 1996. zaključili su 236 ugovora o prijenosu 5 309 dionica s popustom. Od toga je, nakon stupanja na snagu Zakona o privatizaciji, na temelju sedam ugovora Minitours stekao 159 dionica nominalne vrijednosti 79.500,- DEM, koje je u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji trebao platiti Fondu u roku 6 mjeseci od dana zaključivanja ugovora o prijenosu odnosno najkasnije do 3. lipnja 1997., što nije učinjeno. Minitours je stekao 5 709 dionica u vrijednosti 2.854.500,- DEM, što je činilo 27,2% temeljnog kapitala Društva. Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da je Minitours kao novi stjecatelj dostavio Fondu 227 ugovora o prijenosu 5 458 dionica nominalne vrijednosti 2.729.000,- DEM umjesto 237 ugovora o prijenosu 5 709 dionica nominalne vrijednosti 2.854.500,- DEM. Stjecatelj nije dostavio Fondu 10 ugovora za prijenos 251 dionice nominalne vrijednosti 125.500,- DEM, te iz tog razloga u Fondu nije evidentiran njihov prijenos na novog stjecatelja. Stjecatelj je bio obavezan sve ugovore o prijenosu dionica dostaviti Fondu u skladu s odredbama članka 21 d. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Iz dokumentacije Fonda utvrđeno je da stjecatelj Minitours nije podmirivao obveze za otplatu

dionica u skladu s odredbama ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica. Uvjeti za raskid ugovora nastupili su već koncem 1995. ali ugovori nisu raskinuti. Prema dokumentaciji Fonda utvrđeno je da je sektor za financije Fonda 5. svibnja 1997. uputio sektoru prodaje i odnosa s investitorima zahtjev za raskid ugovora iz kojeg je vidljivo da su opomene za neplaćanje dionica poslane 22. siječnja 1997. Ugovori nisu raskinuti, a Minitours je uplatu zaostalih obroka obavio 11. rujna 1997. i 19. lipnja 1998.

Uvidom u dokumentaciju Društva utvrđeno je da je Minitours 18. ožujka 1997. zaključio s Mirjanom Šparada Ugovor o prijenosu 5 709 dionica nominalne vrijednosti 2.854.500,- DEM, koje u vrijeme zaključivanja ugovora nisu bile u cijelosti otplaćene. Mirjana Šparada je preuzela obveze koje je Minitours imao prema Fondu. Ova promjena nije evidentirana u Fondu jer stjecatelj Mirjana Šparada nije dostavila Fondu jedan primjerak ugovora što nije u skladu s odredbama članka 21d. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojim je određeno da je stjecatelj dužan dostaviti Fondu jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 1.203.487,50 DEM u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. Prema ugovoru kupac se obvezao platiti Minitoursu cijenu u 216 jednakih mjesečnih obroka s tim da prvi dospjeva 10. travnja 1999., a zadnji 10. travnja 2017.

- Početkom 1993. Fond je imao u vlasništvu 6 277 dionica nominalne vrijednosti 3.138.500,- DEM ili 29,9% temeljnog kapitala Društva. Početkom rujna 1994. Fond je prodao Minitoursu 6 200 dionica nominalne vrijednosti 3.100.000,- DEM.

U ugovoru je navedeno da su dionice prodane na javnom nadmetanju. Fond nema dokumentaciju iz koje bi bilo vidljivo tko je donio odluku o prodaji i je li prodaja obavljena putem javnog nadmetanja.

U ugovoru je navedeno da su dionice prodane po cijeni postignutoj na javnom nadmetanju u iznosu od 3.190.000,- DEM, odnosno u protuvrijednosti kuna na dan plaćanja. Kupac se obvezao ugovoreni iznos uplatiti u roku 7 dana od dana kada je provedeno javno nadmetanje. Plaćanje je obavljeno 29. rujna 1994. u iznosu od 2.000.000,- DEM ili 7.368.800,00 kn i 3. listopada 1994. u iznosu od 1.190.000,- DEM ili 4.396.812,00 kn preračunano prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Iz dokumentacije nije vidljiv dan provođenja javnog nadmetanja i nije moguće utvrditi koliko je dana kupac kasnio s plaćanjem.

- Na temelju ugovora o prodaji 18. ožujka 1997. Minitours je prodao Mirjani Šparada 6 200 dionica nominalne vrijednosti 3.100.000,- DEM. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 2.170.000,- DEM u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Kupac se obvezao ugovorenu cijenu platiti Minitoursu u 216 jednakih obroka od kojih prvi dospjeva na plaćanje 10. travnja 1999. a zadnji 10. travnja 2017. Također je, prodavatelj ovlastio kupca da se na temelju ugovora, bez svakog daljnjeg pitanja ili odobrenja od strane prodavatelja upiše u knjigu dionica Društva. Kako je Minitours istog dana, odnosno 18. ožujka 1997. zaključio s Mirjanom Šparada dva ugovora o prodaji dionica i to ugovor o prodaji 6 200 dionica koje je Minitours kupio od Fonda i ugovor o prijenosu 5 709 koje je Minitours stekao od zaposlenih i ranije zaposlenih u Društvu, obavljena je promjena vlasništva u knjizi dionica, te je Mirjana Šparada upisana kao vlasnica 11 909 dionica Društva nominalne vrijednosti 5.954.500,- DEM, što je činilo 56,7% temeljnog kapitala Društva. Mjesečna obveza Mirjane Šparada prema oba ugovora iznosila je 15.618,- DEM, a ukupna obveza do konca 2017. iznosila je 3.373.487,50 DEM. Kupac je također trebao uz mjesečni iznos glavnice platiti kamatu obračunanu prema eskontnoj stopi Narodne banke Hrvatske.

38

U dokumentaciji Društva nema podataka o tome podmiruje li Mirjana Šparada obveze prema Minitoursu za kupljene dionice u skladu s odredbama oba ugovora.

- Ugovorom o ustupanju dionica zaključenom 25. svibnja 1999. Mirjana Šparada je prodala i prenijela 4 200 dionica na Snježanu Cukrov-Belak kao stjecatelja. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 1.470.000,- DEM s rokom otplate 90 dana od dana zaključivanja ugovora odnosno najkasnije do 25. kolovoza 1999. Ova promjena je upisana u knjigu dionica tako da je Mirjana Šparada bila vlasnik 7 709 dionica nominalne vrijednosti 3.854.500,- DEM što je činilo 36,7% temeljnog kapitala Društva, a Snježana Cukrov-Belak 4 200 dionica nominalne vrijednosti 2.100.000,- DEM ili 20,0% temeljnog kapitala. Uvidom u dokumentaciju Društva utvrđeno je da su Mirjana Šparada i Snježana Cukrov-Belak zaključile 12. veljače 2000. ugovor o raskidu ugovora o kupnji 4 200 dionica jer kupac nije podmirio obveze u ugovorenom roku.

Mirjana Šparada je zatražila da se na temelju ugovora o raskidu ugovora o kupnji dionica obavi brisanje upisa vlasništva Snježane Cukrov-Belak, te da se dionice prenesu u njeno vlasništvo. U knjizi dionica ova promjena nije provedena.

- Na Skupštini Društva održanoj 4. lipnja 1994. donesena je Odluka o isplati dividende iz ostvarene dobiti, te da dividenda po jednoj dionici iznosi 16,50 DEM. Utvrđeno je da Fondu na temelju prenesenih i neotplaćenih dionica za 1993. godinu pripada dividenda u iznosu od 207.549,- DEM. Društvo se obratilo Fondu sa zahtjevom da se dividenda u iznosu 207.500,- DEM koja pripada Fondu reinvestira u objekte zaštite voda, odnosno uređaj za recirkulaciju rashladnih voda, uz povećanje temeljnog kapitala Društva u korist Fonda. Fond je prihvatio navedeni prijedlog i zadužio Upravni odbor da prati realizaciju programa reinvestiranja. Iz dokumentacije Društva i Fonda nije moguće utvrditi jesu li sredstva dokapitalizacije utrošena namjenski u skladu s odlukom Skupštine.

Prema podacima Društva uređaj za recirkulaciju rashladnih voda nije nabavljen. Uvidom u knjigu dionica utvrđeno je da su dionice na ime dokapitalizacije upisane u vlasništvo Fonda. Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da portfelj Fonda nije povećan za broj dionica stečenih dokapitalizacijom odnosno da evidencija Fonda nije usklađena s podacima iz knjige dionica Društva.

- Tijekom 1996. Društvo je s društvima u kojima je većinski vlasnik Društva imao udjele ili dionice zaključilo ugovore o zajmu u ukupnom iznosu od 10.943.541,24 kn. Društvo je odobravalo zajmove iz kredita na način da se zaduživalo kod tri banke na temelju ugovora o kreditu u ukupnom iznosu 6.194.977,78 kn i iz vlastitih izvora. Sredstva po odobrenim kreditima banke nisu doznavačavale na račun Društva, već su na temelju ugovora o cesiji, kompenzaciji i asignaciji doznavačavana u korist društava u kojima su većinski vlasnik Društva ili članovi njegove obitelji imali udjele ili dionice. Društvo je podmirilo sve obveze prema bankama u skladu s odredbama ugovora, a potraživanja od navedenih društava nije naplatilo do siječnja 2002. Društvo je u postupku stečaja tijekom 2000. i 2001. poduzelo mjere za naplatu potraživanja putem suda. Analiza poslovanja s navedenim društvima pokazuje da je Društvo u razdoblju od 1995. do 2000. financiralo navedena društva, što je imalo negativan utjecaj na poslovni rezultat i likvidnost, te pokretanje stečajnog postupka nad Društvom.

Koncem 1998. iskazana su potraživanja od navedenih društava u iznosu 36.347.775,38 kn, a obveze prema tim istim društvima u iznosu 3.830.713,68 kn. Koncem 1999. iskazana su potraživanja u iznosu 40.689.844,99 kn i obveze u iznosu 7.843.269,43 kn, a koncem 2000. potraživanja su iznosila 36.793.494,65 kn i obveze u iznosu 6.286.733,30 kn.

S obzirom na činjenicu da tijekom proteklog razdoblja, u kojem je provedena pretvorba i privatizacija Društva, nisu ostvareni ciljevi određeni Razvojnim programom, da je broj zaposlenih smanjen s 569 na 19, te da je zbog velike zaduženosti i nelikvidnosti nad Društvom otvoren stečajni

postupak, nisu ostvareni ni ciljevi privatizacije propisani člankom 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Zakonski predstavnik Društva u svom očitovanju od 13. veljače 2002. nije imao primjedbi na Izvješće Državnog ureda za reviziju.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19.

U reviziji sudjelovali:

Evica Obadić, dipl. oec.

Franjo Vrbić, dipl. oec.

Radojka Smoljić, dipl. oec.

Ovlašteni državni revizor:

Nediljka Rogošić, mr. sc.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____

(žig i potpis)